

LASKUVARJOURHEILU

mk 10:50

N:o 2 1983

vol. 7. vuosikenta

finnish magazine of

sport parachuting

SIKAKIILARIT

4-miehinen joukkue

Sikakiilarit on 4-miehinen relatiivijoukkue, joka on hypännyt samalla kokoonpanolla neljä vuotta. Hyppyjä on yhdessä kertynyt noin 450 ja menestystäkin on ollut, mm. kaksi Suomen mestaruutta. Nyt tarvittaisiin vain lisää hyppyjä, hyppyjä, hyppyjä...

Jatkuu sivulla 4

Pääkirjoitus

Kuten edellisestä Laskuvarjourheilun numerosta saatoimme lukea on armas LUKTimme kokenut eräitä muutoksia.

Erinäisiä komiteoita on perustettu ja lopetettu. Eläköön kehitys.

Erästä asiaa allekirjoittanut on ihmetellyt jo vuosia ja tulee ihmeisesti vielä vuosia ihmettelemäänkin. Päävarjojen vuositarkastukset. Asiaa lähempää ja hieman kauempaakin seuranneena on uskomatonta todeta että vuosien jähkailun ja asian pyörityksen tiimoilta ei asiaan ole saatu minkäänlaista muutosta.

Kysynkin seuraavaa: Kenen intresseissä on asian käsittelyn jarruttaminen? Pidetäänkö päävarjojen tarkastuspakko voimassa vain sen tähden että taataan laskuvarjokorjaamoille työllisyys? Aikooko LUKT odottaa asiassa siihen asti kunnes saadaan toimiva kerhoriggeri systeemi? Viimeksimainitussa tapauksessa lie-
neen ilmiselvää että mitään ei tule tapahtumaan ennen v. 2000.

On ymmärrettävää että LUKTin ajasta suuri osa kuluu erilaiseen kilpailutoimintaan, koulutukseen ja turvallisuuden liittyvien kysymysten parissa. Päävarjojen määräaikaistarkastukset on helppo sysätä myöhempään käsitte-
lyyn.

Kuitenkin itse kerhotoiminnassa mussutus asian tiimoilta on vuosien varrella ollut melkoista. Olisi jo korkein aika tehdä jotain. Paperitekniset

ongelmatkaan eivät muodostune mainittavaksi hidasteeksi. Kopiaidaan vaan määräykset esim. amerikkalaisista vastaavista kuten aina ennenkin.

Eli, VAUHTIA RATTAISIIN.

Herätettä antoi

Jorma Öster

LASKUVARJOURHEILU

Julkaisija: Suomen Laskuvarjokerho Ry, Helsinki-Malmi Lentoasema, 00700 Helsinki 70, Puh. Tel. 90-378 827.
Päätoimittaja: Jorma Öster, Suursuontie 21, 00630 Helsinki 63, Puh. Tel. 90-740 021.
Toimituksen osoite: Editorial Adress: Laskuvarjourheilu, PL 653, SF-00101 Helsinki 10, PS-tili No 427602-1.
Irttonumero: 10,50 mk. Tilaushinta: 40,00 mk. Neljä numeroa vuodessa.
Ilmoitukset: Henry Wallenius, Puh. Tel 90-355 303, Taitto: Painomeklari. Painopaikka: Offset-Apu.
Kansikuva: Vasemmalta oikealle: Kari Niemi, Hannu Leskinen, Auli Myllymäki, Esa Mikkonen, Esa Nykänen, Ari Kousa Pertti Jompero sekä Pentti Selenius, Kuva: Jorma Öster.
Keskiaukea: Klassinen tähtikuvi muodostelmassa Malmin taivaalla. Kuva: Jorma Öster.

LASKUVARJOURHEILU is The Finnish parachuting Magazine. The publisher assumes no responsibility for the views expressed in submitted material. All rights reserved. Articles may be reprinted in all parachuting magazines if the source is mentioned.

Sikakiilarit vasemmalta oikealle: Jarmo Karjalainen, Hannu Havia, Jari Holopainen, Henry Pohjolainen sekä Jouko Hoviniemi

SIKAKIILARIT

Sikakiilarit on 4-miehinen relatiivijoukkue. Kotikenttä Malmi ja jäsenmaksut on maksettu SLK:lle. Joukkue on ollut koossa samalla kokoonpanolla 4 vuotta. Heti ensimmäisenä vuonna tuli Suomen mestaruus, hieman ehkä onnen myötäilemänä, mutta siitä oli hyvä jatkaa. Sen jälkeen joukkue on käynyt läpi kahdet PM-kilpailut, MM-kilpailut ja voittanut kaksi Suomenmestaruutta. Jäsenet: Hannu Havia 25 v. (1200 hyppyä), Jari Holopainen 27 v. (900 hyppyä), Jouko Hoviniemi (800 hyppyä), Jarmo Karjalainen 27 v. (700 hyppyä) ja Henri Pohjolainen 25 v. (800 hyppyä). Joukkue on hypännyt noin 450 hyppyä yhdessä 1. noin 90 hyppyä vuosittain.

Tämä lyhyt ja pintapuolinen historiikki ei anna todellista kuvaa joukkueen harjoittelusta. Näin luettelomuodossa ei tunnu mitenkään suurelta tämä harjoittelumäärä, mutta

kun ajattelee taaksepäin aikaa, minkä olemme joukkueen kanssa uhranneet harjoitteluun, tuntuu aika menneen nopeasti ja työntäyteisesti. Kaikki vapaa-aika ja osittain myös työaika on täytetty harjoittelulla, siis kaikkemme on tehty. Intoa olemme saaneet aina vain enemmän, mitä pitemmälle vuodet kuluvat, mutta rahkeissa ei ole enää varaa. Tästä eteenpäin pääsemisen vaatii ulkopuolista apua ja konkreettista tukea jotta tuloksissa havaittaisiin mainittavaa kehitystä.

Tästä pääsemmekin juohvasti siihen mitä tämän jutun piti kertoman 1. mitä kuuluu Sikakiilareille v. 1983 juuri ennen SM-kilpailuja?

Kiitos kysymästä, kuuluu ihan samaa kuin edellisenäkin vuotena, yritystä on, mutta mahdollisuudet harjoitteluun on niukan puoleiset. Tämä tarkoittaa lähinnä taloudellista puolta. Muuten kausi on

lähtenyt kulkemaan edellisvuosien malliin. Harjoitus-hyppyjä on saatu suunnitelmien mukaan ja ennen SM-kilpailuja joukkue tulee saamaan noin 120 hyppyä.

Tämän hetkinen kunto joukkueella on tasainen ja melkoisen varma, johtuen suurelta osin joukkueen iästä, jäsenien kokemuksesta ja hyvästä yhteishengestä. Siinä muuten kolme tärkeää tekijää joukkueetta koottaessa.

Kevään korvalla Sikakiilarit huomasivat kuplivansa esim. random hyppyillä huomasimme taistelevamme liiaksi korkeuden kanssa. Samalla tasolla pysyminen on kuitenkin yksi niitä perusasioita, jotka johtavat hyviin suorituksiin. Päätimme kokeilla pienempiä haalareita. Tämän kevään ja alkukesän niillä hypättävämme olemme ne hyväksi havainneet. Pienten haalareiden myötä poistuivat korkeuserot ja tilalle tuli liik-

keiden täsmällisyys, nopeus sekä puljien paikallaan pysyminen. Siis lyhyesti; mitä kovempaa vajoamme sitä pienemmät ovat korkeuserot ja pienillä haalareilla lennät itse eikä haalarissa oleva siipi tai lakkeessa oleva ylimääräinen kangas.

Sikakiilareille tyypillinen hyppy keskenkuntoisena ja ki-soihin valmistelevana joukkueena, sisältää melkoista huolimattomuutta juuri henkilökohtaisissa lennoissa sekä liiallista hosumista ja pistenälkää. Hannu toteaa lähes päivittäin, että "muistakaa vain kuvat ja paikkanne, älkää hieroko turhia". Tämä sopii erinomaisesti random suori-tuksiin, mutta setit kaipaavat juuri sitä perusharjoittelua.

Yhteen kuulumisesta ja vuosien harjoittelusta saamme nauttia tällä hetkellä juuri randomhyppyillä, suoritukset ovat melko mallikkaita ja rytymisiä. Pääasiassa virheitä

syntyy muistikatkoksien myötä ja hosumisien tuloksena.

Eteenpäin päästäksemme ja tuloksia parantaaksemme tarvitsimme enemmän hyppyjä. Hyppyjä tiuhaan tahtiin ja keskitetysti juuri ennen kesäarvokilpailuja. Siten saimme aikaan hypyrutiinin, rytmin ja saimme keskittyä sillä hetkellä ainoastaan hyppäämiseen. Tämän mahdollistaisi leirin 2-3 kertaa vuodessa, noin viikon kerrallaan. Sitten kun saimme vielä videot mukaan hypylle niin voisimme sanoa harjoittelevamme täydellä teholla. Työpäivän päätteeksi tehdyt harjoitushypyt eivät vastaa leirihyppyä edes puoliksi. Sikakiilarit harjoittelee noin 90 % hypyistä tällä hetkellä juuri työpäivän päätteeksi. Keskittyminen ei ole parasta mahdollista luokkaa. Siispä jälleen kerran vetoamme avustuksiin ja rahamiesten hyvään tahtoon. Se, mikä meille on suuri ja kaiken kattava raha, ei toisille ole kuin pieni avustus.

Uutena ilmiönä joukkueen keskuudessa on tullut esille henkinen kantti takoa pisteitä, pelihermo on pettänyt liian usein. Enemmän ja enemmän on henkilökohtaisella keskit-

tymisellä merkitystä. Terveisiä tempummiehille: mekin väännetään jo otsa rypyssä. Myöskin yleinen tunnelma maassa ennen hyppyä merkitsee ratkaisevasti hypyn onnistumiselle.

Toivottavasti tämä jutu saa teille inspiraation aikaan ja perustatte joukkueen. Lähtekää kuitenkin leikkimielellä alkuun ja pitäkää enimmäkseen hauskaa. Totinen työskentely tulee kyllä aikanaan.

Seuraavassa pieni lista siitä mille periaatteille olisi hyvä rakentaa joukkue:

— koettakaa tulla toimeen keskenänne myös maassa

- aloittakaa perusteista ja oman henkilökohtaisen lennon tuntemisesta
- ottakaa huomioon joukkueen motivaatio, jos toinen jäsen haluaa hypätä vain 2 hyppyä viikossa ja toinen 20 hyppyä viikossa, tuntuu yhteistyö vaikealta. Siis selvittäkää toisillenne miksi harjoitellaan ja kuinka paljon.
- kuvien harjoittelu erittäin tärkeää sekä ennen että jälkeen hypyn
- älkää yksilönä koettako hallita joukkuetta vaan pyrkikää tekemään johtopäätökset ja ratkaisut jokai-

- sen jäsenen näkökulmasta
- muistakaa, jokaisella jäsenellä on oma mielipide ja näkemyksensä tilanteista. Kuunnelkaa toisianne ja tunnustakaa virheenne myös itsellenne.
- muistakaa: kukaan ei ole seppä syntyessään — ei niitä seppiä ainakaan mahdu neljää juuri samaan joukkueeseen.

Sikakiilariterveisin
Hannu, Jari, Hupis, Ahti ja Hena
Kuvat: Öster

THE HAPPY LANDING CO. presents . . .

The World's Finest Skydiving Movies on Videotape

- Programme I – "Wings", "El Capitan", "Skydive" – Carl Boenish
 Programme II – "Trollveggen" – Carl Boenish & Jorma Öster
 Programme III – "Playground in the Sky" – Carl Boenish
 Programme IV – "Ride a Cloud" & "64-way Record" – Norman Kent

These full colour top quality videos are available in all formats and systems.
 16 mm films available on request.

For full details write to: **The Happy Landing Co.,**
175 Croydon Road, Beckenham, Kent BR3 3QH, England

Hyppymestarikurssi I/83

Kouluttamistaito näytteli merkittävä osaa kursseilla ja sitä harjoiteltiin myös käytännössä. Tässä SLK:n Mauri "Härski" Hartikainen näyttää "kuinka suuri oppilas häneltä on päässyt karkuun..."
(kuva Eero Kausalainen)

Vuoden ensimmäinen hyppymestarikurssi pidettiin huhtikuun viimeisellä viikolla. Suomen urheiluilmailuopiston loistaviin puitteisiin Räyskälään oli kouluttajien riepoteleviksi uskaltautunut kuusi HM-oppilasta. Pääriepottelijana toimii tuttuun tapaan Kausalaisen Eero oikeana kätensä SLK:n Veikko Rissanen.

Ensimmäinen kurssipäivä sujui leppoisasti kurssin tavoitteisiin ja kurssikaverieihin tutustuttaessa, mutta jo sunnuntaiamuna saivat kurssilaiset harjoitella istumalihasten käyttöä oikein toden teolla. Keskimäärin 120 minuuttin mittaisen "oppituntien" aikana tulivat kurssilaisille tutuiksi niin airit, opsit kuin pellitkin.

Tiistaina kurssi pääsi viimein asiaan ja alkoi hyppytoiminta. Erään hallin nurkasta löydettiin vene, ja kun hetken etsimisen jälkeen veneeseen löydettiin vielä aivot, oli pelastusvälineistö valmis. Tuon pelastusyksikön tarpeellisuus selvisi kun katsoi metrin korkeudesta alla kimaltelevien järvien ja lampien välistä pilkistävää lentokenttää. Onneksi tuulet suosivat kurssia, ja kun uloshyppypaikkakin useimmiten löytyi, ei veneen vesikelpoisuutta tarvinnut kokeilla. Itse hyppäämisestä oli turha kiire pois. "Oppilaiden" tarkastamiseen ja lastaamiseen tarpeellisine höpötyksineen tuhraantui aina vähintään puolisen tuntia, ja kun

UH-paikkakaan ei aina ensimmäisellä ylilennolla ollut aivan varma, tuli keskimääräiseksi pukan väliksi reilu tunti. Toimintaa hankaloitti myös "oppilaiden" käsittämätön jääräpäisyys ja hidas oppimiskyky. Erityisen ongelmalliseksi osoittautuivat oppilait Kausalainen ja Rissanen, joiden 750 metristä suorittamat 10-15 sekunnin vapaat saivat HM-oppilaiden sydämet tykyttämään. Kaikesta huolimatta kurssille kertyi kaikkiaan lähes 90 hyppyä.

Ennenkuin hyppytoiminnan tauottua oli purjekoneet ja ultralaitit työnnetty takaisin pakkaussalina toimineeseen halliin, ja ennenkuin viimeinenkin oppitunti oli pidetty, oli päivä poikkeuksetta venynyt kaksi-, kolmetoistatuntiseksi. Se ei sitkeitä sissejä juuri hätkähdyttänyt ja laskuvarjourheilusta puhuttiinkin usein pikkutunneille asti. Mukana mielenkiintoisissa keskusteluissa oli iltaisin satakunta konstaapelia, jotka messukurssin kanssa samaan aikaan pitivät alueella omia kurssejaan. Vaikka sinitakit keskittyivätkin iltaisiin omiin opetuselokuviinsa, ehti monet heistä solmia suhteita laskuvarjourheilijoihinkin, ja jokainen kurssilainen tulee vielä pitkään muistamaan Topin Jyväskylän torilta.

Raskaista päivistä huolimatta kurssi oli mitä mukavin tapa viettää lämmin kevätke-sän viikko, ja kaihoisaksi kävi mielet kun vappuaattena koitti aika siirtyä kotikentille.

Hyppymestarikurssi 1/83: Jyrki Furuholm (vas.), Merja Linna, Martti Vieru, Anne Louhimo, Eero Kausalainen (kouluttaja), Kimmo Toikkanen, Mauri Hartikainen ja Veikko Rissanen (polvella, kouluttaja).

60 vuoden kokemus ja nykyaikainen tekniikka takaavat luotettavan vartioinnin

Suomen Vartioimis ja Sulkemis Oy

Hitsaaajankatu 9 A 00610 Helsinki 81. puh. 7556477

MYYDÄÄN

Kokonaisuus **Strato Cloud
Safety Star
Wonderhog Sprint**

Ekström Mika 90/523 948

**Lätkäkypärä (musta)
Balloon haalarit
Paralert
Oppilashaalareita**

E.Mikkonen, SLK:n parakki
Puh. 378 827

**Wonderhog (punasininen)
Pelti Cloud (punavalk.)
Ylijäämävaravarjo
Hyppykypärä (sopiva)
Paraboots (no 38)
Haalarit (punakelt.)
Verkkosukat (hieman kuluneet)**

Marinka Laine
Puh. 90/378 827

Laskuvarjourheilijoita tervehtivät Oulussa

Asea Oy Oulun Huoltokeskus

Kuhmo Oy

Omp-Yhtymä Oy

Oulun Kone ja Laakeri

Osuuskauppa Arina SOKOS market

Wetteri Oy

OMP-Yhtymä Oy

Messipojantie 20 Puh. 341322

USPA:n tilastot kertovat:

Kuolemantapaukset USA:ssa 1982 - alhaisin lukumäärä sitten 1971

**Alaspäin menee, hienoa! Mitä sitten, mitä hienoa on alaspäin
menossa, ellei...
Elei sitten puhuta kuolemantapauksista. Siinä tapauksessa alhai-
nen luku on hienoa milloin tahansa.**

Vastakohtana yleensä nousvalle suuntaukselle, joka huipentui 53 kuolemantapaukseen vuosina -76 ja -79, tilastoitiin vuonna -82 vain 29 kuolemantapausta. Tämä merkitsi sitä, että ensimmäisen kerran sitten vuoden -70 kokonaislukumäärä vuotta kohden putosi alle 30. Ehkä syy on taloudessa. Hyppytilastot näyttävät samaan suuntaan kuin taloudelliset tilastot, alas.

On myös mahdollista, että työttömyys ja siitä johtuva rahanpuute vaikuttivat alentavasti hyppymäärään tai ehkä hyppääjät ovat kiinnittäneet enemmän huomiota turvallisuuteen.

Keskustelu siitä miksi 29 hyppääjää kuoli vuonna -82 voidaan aloittaa sen jälkeen, kun hyväksytään se tosiasia, että yksikin kuolemantapaus on liikaa ja että näistä onnettomuuksista voidaan ottaa oppia. Jälleen kerran vajaan toiminnat olivat tavalla tai toisella suurin syytä (82,75 %) kuolemantapauksista.

Hyppykokemuksella ei ollut mitään merkitystä näissä onnettomuuksissa. Vajaatoiminta tapauksissa kuoli 24 hyppääjää kokemukseltaan yhdestä 5300:n hyppyä. Kaksikymmentä, kahdestakymmenestä neljästä ei aukaissut varavarjoa tai aukaisi sen liian matalalla, jotta se olisi ehtinyt kehittyä.

Kaksi hyppääjää ei aukaisut kumpaakaan varjoa, yksi aukaisi liian matalalla, yksi sai surmansa laskeuduttuaan puuhun ja yksi kuolema sattui kuprelatiivissa.

Kaikki mainitut 23 hyppääjää saivat surmansa, koska he eivät avanneet varjojaan ollemaan tai avasivat liian matalalla. Tämä varmasti puhuu voimakkaasti automaattisten varavarjoon sijoitettavien aukaisulaitteiden puolesta.

Merkittävää on se, että kukaan ei kuollut ilmassa tapahtuneissa törmäyksissä vuonna -82. Vastaava luku vuonna -81 oli neljä. Kymmenen hyppääjää sai surmansa laskeutumisen yhteydessä vuonna -81. Vuonna -82 tapahtui vain yksi vastaava onnettomuus. -82 ei ollut yhtään kuolemantapausta, joka olisi aiheutunut lentokoneessa vahingossa auenneesta varjosta. Neljä pakkolaukaisuoppilasta ja seitsemän naista oli vuoden -82 uhrien joukossa.

Kolme tapausta ansaitsee maininnan erikseen.

Ensimmäiseksi, lento-onnettomuus Taftissa Californiassa 17.10.82, joka vaati kahdentoista hyppääjän, lentäjän ja tarkkailijan hengen.

Toiseksi, 550 hyppyä hypännyt mies sai surmansa, kun Cessna 182:n potkuri osui hänen päähänsä.

Kolmanneksi, 1955 hyppyä

suorittanut naishyppääjä sai surmansa iskeydyttyään C-47:n perävakaajaan Exitissä.

Tämä tapaus ei myöskään käy ilmi tilastoissa, koska se tapahtui Thaimaassa ja nyt on kysymys U.S.A:n kuolemantapaustilastoista.

Ei aukaissut

Kaksi vähäisen hyppykokemuksen omaavaa hyppääjää eivät avanneet varjojaan ollemaan.

Ensimmäinen oli 94 hyppyä hypännyt nainen, joka opetteli hyppäämään relatiivia. Mitään havaintoa aukaisuyrityksestä ei tehty. Hänen apuvarjonsa oli osittain ulkona taskusta. Hänellä oli uudet varusteet!

Toinen tapaus oli 73 hyppyä hypännyt 54 vuotias mies. Hän yritti aukaista varjoaan siinä kuitenkaan onnistumatta. Johtuen liiasta vaateuksesta, liian tiukalle kiristetyistä vatsahihnasta tai paksuista sormikkaista. Vain kolme viikkoa aikaisemmin hän oli aukaissut varavarjonsa matalalla. Hänen uusi automaattinen varavarjon aukaisulaite ei toiminut.

Aukaisi liian matalalla

Relatiivi on hauskaa tuhannen

metrin yläpuolella. Kaksi hyppääjää toi relatiivinsa niin alas, että toisen varjo oli auki kahdessa sadassa metrissä. Toinen, nuori nainen, aukaisi päävarjonsa noin viidessä-kymmenessä metrissä ja varavarjonsa välittömästi päävarjon perään, jonka punokset ehtivät oieta, mutta kupu ei ehtinyt tulla ulos sisäpussista.

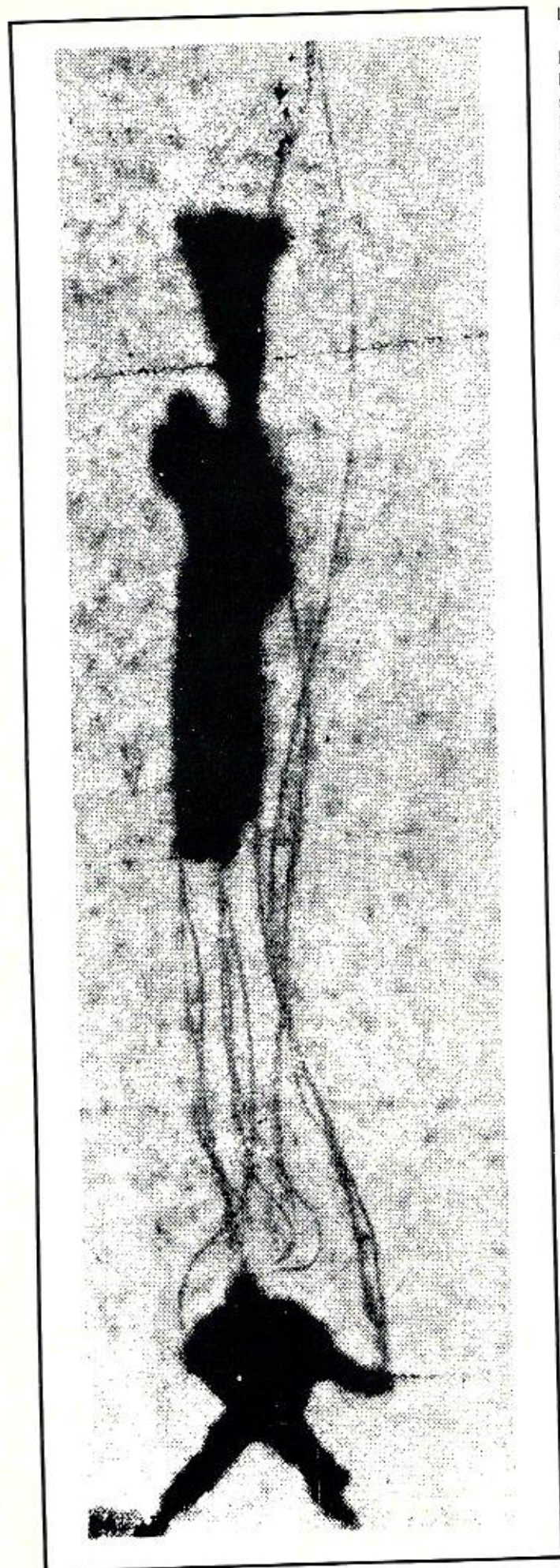
Vajaatoiminnat

Helpottaakseen keskustelua tämä osasto on jaettu kahteen osaan. Niihin, jotka päästivät pääkuvun irti (tai yrittivät sitä) ja niihin, jotka eivät päästäneet.

Ei päästänyt

Tähän osastoon kuuluu seitsemän kuolemantapausta. Kaksi kuolemantapausta sattui vajaatoimintatilanteissa, joissa pääkupua ei päästetty irti, eikä myöskään aukaistu varavarjoa.

Ensimmäisessä tapauksessa surmansa saanut oli ensimmäistä hyppyyään suorittanut oppilas. Kolme hyppyä hypännyt oppilas kiinnitti repun sandomin vastakkaisen läpän purjerenkaisuun estäen päävarjoa avautumasta. Hyppymestari ei tarkastanut oppilaan varusteita ennen hyppyä. Oppilas törmäsi maahan peuka-

lot olkalukkojen lenkeissä.

Toinen onnettomuus sattui kun nuori tuhatkaksisataa hyppää hypännyt mies ilmeisesti menetti ajantajunsa. Hän kietoi huolimattomasti avauksen jälkeen riiputettavaksi laskeuttavan lipun narun apuvarjon yhdyspunoksen yli. Naru sotkeutui sisäpussiin ja punoksiin. Hyppääjä tuhlassa arvokasta aikaa yrittäessään katkaista narua koukkuveitsellään.

Matalalla suoritettua varavarjon aukaisu vaativat kaksi kuolonuhria. 1402 hyppää hypänneellä 47-vuotiaalla naisella oli täydellinen vajaatoiminta (reppu ei auennut). Eräs silminnäkijä sanoi nähneensä apuvarjon ilmestyneen juuri ennen osumista maahan.

Kokeneet relativistit ottivat mukaansa kolmekymmentä hyppää omaavan nuoren miehen. Kuudessasadassa metrissä tapahtuneen purun jälkeen hyppääjä tuli kuuteenkymmenen metriin, jossa aukaisi varavarjonsa. Se ei ehtinyt kehittyä. Kuvunpäästöampula oli irroitettu todennäköisesti pännäkin tai sekaannuksen seurauksena.

Varavarjon sotkeutumiset aiheuttivat kahden hyppääjän kuoleman.

Yhdessä tapauksessa päävarjon apuvarjo jäi hinaukseen johtuen apuvarjon yhdyspunoksen kiertymisestä repun läpän ympärille. Varavarjon apuvarjo sotkeutui pääkuvun apuvarjoon aiheuttaen hevosenkengän. Hyppääjällä oli 250 hyppää.

Toisen kerran kolmeen vuoteen hyppääjä yli viidentu-

hannen hypyn kokemuksella ei reagoinut vaaratilanteesta ja sai surmansa sen seurauksena. Hänellä oli vajaatoiminta pääkuvussa, jota ei päästetty irti. Hän aukaisi varavarjonsa, joka kietoutui pääkuvun apuvarjoon aiheuttaen kynttilän. Kynttiläksi jäänyt varavarjo aiheutti Golden Knight joukkueeseen kuuluvan hyppääjän kuoleman. Patja-varavarjon sisäpussi irtosi ennen aikojaan jättäen varavarjon reppuun. Hän veti varavarjon ulos repusta käsin, mutta se ei auennut johtuen mahdollisesti sotkeutuneesta ohjauspunoksesta, joka esti sliderin laskeutumisen.

Päästi kuvun

Seitsemäntoista kuolemantapausta (yli 58 %) tapahtui kuvunpäästön jälkeen. Kuusi-toista ei aukaisut varavarjonaan tai yritti sitä liian matalalla.

Yksi poikkeus oli tapaus, jossa varavarjo jäi kynttiläksi. Päästettyään PC:n irti kuudessasadassa metrissä hyppääjä aukaisi varavarjonsa viidessäsadassa metrissä, mutta se jäi kynttiläksi. Hyppääjällä oli 42 hyppää.

Kolmessatoista tapauksessa varavarjoa ei aukaisu kuvunpäästön jälkeen. Kolmessa tapauksessa kolmestatoista syytä oli sama jo monta kertaa kuultu juttu. Varusteet, joita ei tunnettu. Hyppääjät 486, 55 ja 149:n hypyn kokemuksella näkivät todennäköisesti pääkupunsa levitettyinä ennen hyppää, eivätkä ottaneet selvää millainen avausjärjestelmä

Vuonna 1982 ilmoitettiin USPA:lle 29 kuolemantapausta, mikä on pienin kokonaislukumäärä sitten vuoden 1971. Epäselväksi jää, johtuuko onnettomuuksien alhainen lukumäärä kasvavasta turvallisuustietoisuudesta, vai taloudellisesta lamasta, joka on saattanut vaikuttaa alentavasti hyppymäärään viime vuonna.

Kuoleman- tapaukset 1982

niissä on, koska kuvunpäästöpampula oli irroitettu ennen apuvarjon esiin vetämistä.

Kuten aina, ei ole olemassa selitystä sille miksi ei vedetä varavarjon kahvasta. Olemme unohtaneet sen, että ennen uusien tai tuntemattomien varusteiden käyttöä pitää ottaa selville miten ne toimivat ja mistä pampulasta tai kahvasta tulee vetää ja milloin.

- Mies, 129 hyppyä, purku kahdeksassasadassa metrissä. Pyöri holtittomasti sataan metriin. Stabiili asento maahan asti.
- Mies, 45 hyppyä, relatiivisen purkamisen jälkeen ei havaintoa aukaisuyrityksestä.
- Mies, 83 hyppyä. Heitti apuvarjon tuhannessa-kolmessasadassa metrissä. Apuvarjo ei vetänyt sisäpussia ulos repusta. Kuvun päästö kuudessasadassa metrissä, jonka jälkeen pyöri holtittomasti maahan asti.
- Nainen, 30 hyppyä. Ennen aikainen päävarjon aukeaminen, josta aiheutui hevosenkenkä. Kuvun-

päästön jälkeen ei havaintoa varavarjon aukaisuyrityksestä.

- Mies, 9 hyppyä. Aukaisi varjon normaalisti tuhannessa metrissä. Tuli kuvun varassa viiteensataan metriin, jossa päästi kuvun irti. Siirsi kätet sivuilleen ja tuli siinä asennossa maahan asti.
- Mies, 486 hyppyä. Pääkuvun Slider jäi ylös. Kuvun-

päästön jälkeen ei havaintoa varavarjon aukaisuyrityksestä.

- Mies, 97 hyppyä. Aukaisi päävarjonsa kahdeksassasadassa metrissä, jonka jälkeen kupu pyöri oikealle. Päästi kuvun neljässä-sadassa metrissä. Pyöri holtittomasti maahan asti hamuillen varavarjon kahvaa.
- Mies, 113 hyppyä. Kupurelatiivisen aikana kahmaisi alemmaa kupua pitäen ohjaukskapuloita käsissään. Tästä johtuen hänen kupunsa sakkasi ja törmäsi alempaan kupuun. Kumpikin hyppääjä päästi kuvun neljässä-sadassa metrissä, mutta surmansa saanut kiskoi valjaitaan maahan asti, sen sijaan että olisi paikallistanut varavarjon kahvan sijainnin.
- Mies, 150 hyppyä. Apuvarjon yhdyspunos oli kierretty vatsahihnan ympärille. Kiskoi apuvarjosta kunnes reppu aukesi. Sisäpussi jäi hinaukseen. Kuvunpäästö, mutta ei varavarjon aukaisua.
- Nainen, 158 hyppyä. Kuvunpäästö kahdeksassasadassa metrissä johtuen

pyörivästä päävarjosta. Kuvunpäästön jälkeen holtitonta pyörimistä 3-4 sekuntia, jonka jälkeen stabiili asento alas asti. Laskutuminen tapahtui järveen.

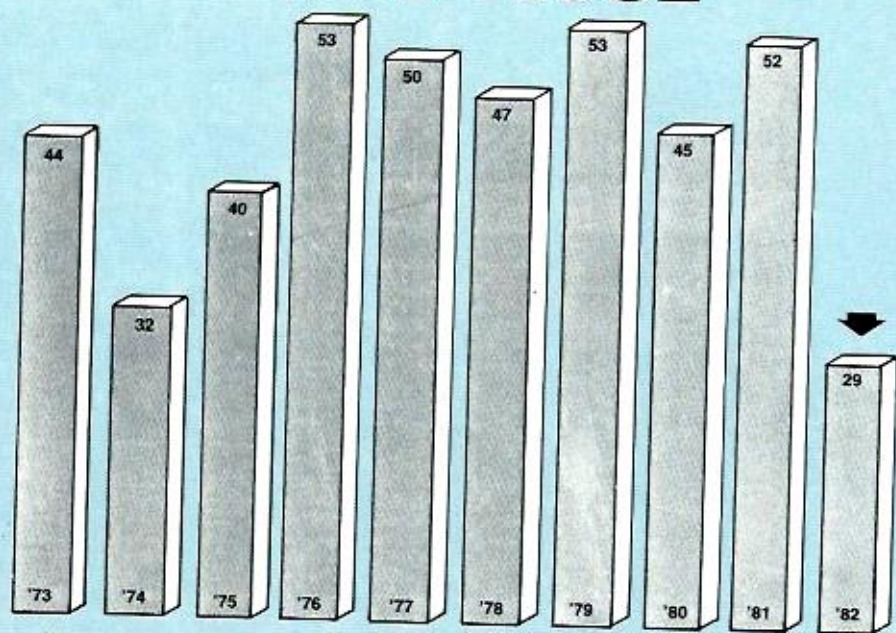
Matalalla suoritettujen kuvunpäästöt johtavat aina, joko erittäin mataliin varavarjon aukaisuihin tai tilanteisiin joissa varavarjoo ei ehditä käyttää.

Kolme kuolemantapausta aiheutui matalalla päästetyistä kuvusta. Kaikissa tapauksissa varavarjo aukaistiin, mutta se ei ehtinyt kehittyä.

Toista hyppyään hypännyt oppilas päästi kuvun viidessä-kymmenessä metrissä ja aukaisi varavarjonsa, joka ei ehtinyt aueta.

Ensimmäisellä hypyllä ollut oppilas päästi kuvun kahdeksassasadassa metrissä. Hän ei ilmeisesti kuullut radiopuhelimeksi annettuja ohjeita päästää kupu aikaisemmin. Hänen Stevens Cutaway System aukaisi varavarjon, mutta liian myöhään. Hyppääjä huomasi kahdeksassasadassa metrissä kupunsa kehittyneen vain osittain. Hän päästi kuvun, epäroli ja aukaisi varavarjonsa juuri ennen osumista maahan.

USA:n onnettomuudet 1973 - 1982

Tilaston loppupäässä olevat melko kokeneet hyppääjät olivat varsin alttiita kuolemaan johtaneisiin onnettomuuksiin vuonna 1982. Hyppääjille, joiden hyppymäärät oli 1-74 ja 75-499 laskettiin molemmille noin 41,5 % osuus kuolemaan johtaneista onnettomuuksista, kun taas hyppääjien, joilla oli yli 500 hyppyä oli vain 17 %.

There's only one way to keep up
with all the news about
parachuting . . .

PARACHUTIST

The world's largest parachuting
magazine and the official publica-
tion of the United States Parachute
Association.

- \$28.50 for one year
- \$65.00 air mail

United States Parachute Association
1440 Duke Street
Alexandria, VA 22314

Laskeutumisongelmat

37 vuotias mies kuoli tukehtumalla laskeuduttuaan puuhun. Hänen kypäränsä takertui puun oksaan. Hän katkaisi kypäränsä hinnan päästäkseen vapaaksi. Oksa tunkeutui hänen kurkkuunsa aiheuttaen vammoja henkitorveen ja kurkunpäähän.

Kupurelatiivi

Purettaessa kupurelatiivia viidessäsadassa metrissä hyppääjä takertui toisen hyppääjän punoksiin. Alempi kupu meni ruttuun ja ylempi meni ohjaukkyvottomaksi. Alempana ollut hyppääjä päästi kuvun sadassa metrissä ja surmansa saanut heti kohta sen jälkeen, mutta hänen varavarjonsa ei kehittynyt, koska hän oli sotkeutunut irti päästettyyn kupuun.

Loppuselvitys

On mukava kuulla, että onnettomuusluvut ovat kääntyneet laskuun laskuvarjourheilussa. Voimme ainoastaan toivoa sen johtuvan lisääntyneestä turvallisuustietoisuudesta. On kuitenkin hämmäntävää, että niin moni ystävämme kuoli täysin estettävissä olleissa onnettomuuksissa. Liian moni meistä tulee tyytyväisiksi ja olettaa, että mitään odottamatonta ei voi tapahtua juuri hänelle itselleen. Hyppy ei ole ohitse ennen kuin olemme turvallisesti takaisin äiti maan pinnalla. Hyppy pitää olla suunniteltu tai edes mietitty läpi. Mukaanlukien myös mahdolliset vaaratilanteet, jopa mestareiden pitää käydä läpi mahdolliset vaaratilanteet ennen jokaista hyppyä.

Puskiessamme oppilaita eteenpäin yhä nopeammin, meidän täytyy muistaa, että jokainen vajaatoiminta patjavarjoissa on kriittinen ja nopea ja, että ne vaativat nopeita, tarkkoja reaktioita. Yksityiskohtainen harjoittelu ja jatkuva tarkkailu on välttämättömyys, muistikatko ei ole.

**Lähde: Parachutist
huhtikuu 1983
Käänsi: M. Teivainen**

TUNNE VARUSTEESI!

Älä luota elämäsi tuntemattoman käsiin!

Laskuvarjohyppääjät ostavat jatkuvasti uusia varusteita. Toiset hankkivat uudet varusteet, koska he tarvitsevat niitä, toiset taas vaihtavat varusteensa miltei vuosittain, jotta heillä olisi viimeistä huutoa olevat varusteet. Mikä tahansa syy onkin, joka puolella näkee hyppääjiä jotka hyppäävät heille oudoilla varusteilla.

Ajattele tätä hetki.

Laskuvarjovarustus on kone, joka on koottu kankaasta

ja ompeleista, eikä metallista ja niiteistä. Se unohtetaan joskus.

Toimiakseen niin kuin on suunniteltu, niitä pitää huoltaa kunnolla. Huoltaakseen niitä kunnolla, niiden päälle pitää ymmärtää.

Jos et ymmärrä miten varusteesi on koottu, tai et ymmärrä miten ne toimivat, sinä ylenkatsot jotakin jonain päivänä, joka saattaa maksaa sinulle oman henkesi.

Ostaessasi uudet varusteet, huomioi nämä muutamat seikat ennen kuin lähdet hyppäämään niillä.

Ensimmäiseksi, LUE OMIS-TAJAN KÄSIKIRJA.

Keskinkertainen lentäjä ei uneksikkaan astumista koneeseen ilman käsikirjan tarkempaa tutkimista, mutta useimmat hyppääjät näyttävät tyytyväisinä kiipeävän koneeseen tarkistamatta varavarjon kahvan sijaintia ja vielä vähem-

män tutustumatta koko systeemiin.

Suuremmalla osalla ostamistasi varusteista on käsikirja, sisältäen tärkeimmät tiedot varusteittesi toiminnasta ja suunnittelusta. Tutustu siihen kunnes tiedät kaiken mitä se kertoo varusteistasi, mitä enemmän tiedät niistä, sitä paremmin saat toimimaan ne oikein ja huomaat jotain väärää, ennen kuin siitä tulee ongelma.

Toiseksi, ole varma, että tunnet olosi mukavaksi uusissa varusteissasi. Hyppypaikka ei ole oikea paikka ottaa selvälle kuinka saada ne istumaan mukavasti.

Levitä varusteesi vaikka kotosi lattialle joku ilta ja tutustu niihin. Kokeile valjaita kunnes ne tuntuvat mahdollisimman mukavilta. Opettele kahvan tai kahvojen (apuvarjon) tai kuvunpäästöpampulan (olkalukkojen) sijainnit. Ajattele kuinka tulee toimia kun kaikki ei toimikkaan niin kuin pitäisi. Harjoittele menettelytapa vaaratilanteessa.

Tee kaikki tämä nyt, niin sinun ei tarvitse tehdä sitä 600 metrissä. Lopuksi, kysy riggeriltäsi, tai vastaavalta varusteiden huollosta. Kysy mitkä ovat tehokkaimmat keinot pitääksesi varusteesi hyvässä kunnossa. Ota selvää, mitkä osat tarvitsevat usein toistuvaa tarkastusta ja huomiota. Kysy riggeriltä myös joitain pikku niksejä varusteiden huollossa ja käytössä.

Ja, jos sinulla on jotain kysyttävää johon riggeri ei osaa vastata tai vastaus ei tyydytä sinua. Ota yhteys valmistajaan. He ovat valmiita auttamaan sinua. He antavat mielellään neuvoja hyppääjille heidän varusteistaan.

Varusteet, jotka puuet päällesi aina hyppäämään lähtiesäsi ovat olemassa yhtä tarkoitusta varten, pitääksesi sinut hengissä. Jos pidät huolta varusteistasi ne pitävät huolta sinusta. Tutustu varustukseesi ja tunne ne läpikotaisin.

Loppujen lopuksi, sinun ei pitäisi luottaa elämääsi muukalaisen käsiin.

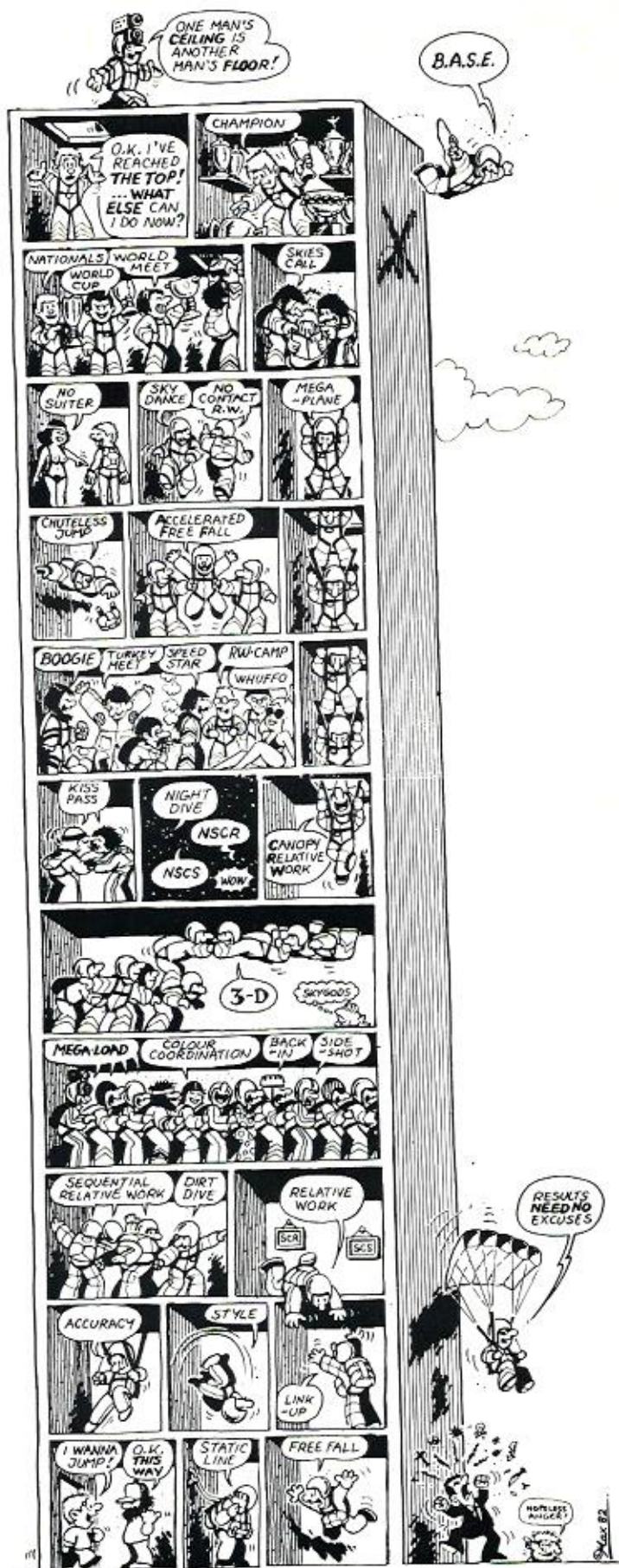
Käänsi: M.Teivainen

BOUGICORD

häiriösuojatut sytytyskaapelit

- Varmistat aina käynnistyksen kotoisassa ja pakkasessa
- sytytyskaapit
- seurauksena laadusti parempi bensininkulutus ja nopeammat sytytystiliput
- ovat ympäristöystävälliset ja vaarattomia eikä TV-utukumista, myös puhtaampia pakokaasuihin
- Erittäin hyvin suojattu lampoa ja kemiallisia vaikutuksia vastaan. Anna täysi kapinaneuvo ketterästä huolimatta

Muuhattaja
OY KAHA AB
Helsinki

PARA-RISTIKKO

MALMIN KERHO
KAKNA'S N:o 1
TEHDÄ KELIÄ
UTC-JOELLA
VARUSTEET 'LONTOOKSI'
PYSTY SELLAISEN
VAARA
MAATA PUTKASSA
ELÄVIÄ RUUMIITA
JUHNA-JUOMA
BUSINESS-JET TASA-VALLAN ARMEIJA
COSTA DEL ...
AAPA
PANOSTAA
ILONAT JA HELUNAT

MALMIN KERHO
KAKNA'S N:o 1
TEHDÄ KELIÄ
UTC-JOELLA
VARUSTEET 'LONTOOKSI'
PYSTY SELLAISEN
VAARA
MAATA PUTKASSA
ELÄVIÄ RUUMIITA
JUHNA-JUOMA
BUSINESS-JET TASA-VALLAN ARMEIJA
COSTA DEL ...
AAPA
PANOSTAA
ILONAT JA HELUNAT

KAUSSALAINEN
LASKU-NORTH VARJO- VAR- KAUPPIAS KAUS
KOKKONEN
GRAND OLD MAN
EDITH
JAP. HERRA
HAITAA NAKYYTYÄ

SLK
HEMI-LISTA
M Y U T T I N E N
D O L A F A
P I L A T U S
L E V O
G E A R
B A R
LEH-MÄ
U H K A
S T I S
V I R V A
J U O M A
Z U M B A
B I P O L E
O P A L
O P A S
L E A R
I R A
S U O
P O P
L A D A T A
L A
A N

OSKAR
RUOTSISSA
SEIKKA
POTKURI-TURBIINI-KONE O.O
AM.LEHTI TURUSSA
L I F E
T R O L L
PRON.
T U O
PAIR MERIL-LÄ
FRED -E
KYLLÄS TETTY BENSAL-LÄ
SUOM. AUTOIS-SA
KYVYTÖMYTTÄ
SVEITSILÄIS-HYPPYKESKUS
HARBOR NA
VADE
ARAB. VALTIO
J U M A N
STREET
S S T R A C E R
PURE-VAA
K I E L T O
U R A L
A A N N Ä H D Y S K Y N T Ö - A I T E
ARNE-BERG
V A R A - V A R J O
P E L T I K U P U E R I S T E
A Ä
N I I L
A S L I D E R
Y O K O Ä R E Ä
O N O
TEHO-VARJO
AVUS-JARRU. FANSSI. PATSA. SYY
K O K
Y S K A
M I N I - A U T O
J O S K I S K U P U - K I N
M U I N . L E N T Ä - J Ä
I K A R O S
P A R A - F L I T E N L U O M U S
L C R U I S L I T T
S U U
I M I - S Ä T
S U O
T A P P A A K I R V Ä T I D O L I K A R H U M I E S
I H A N N E
S Y S T E M
P O P
M A R I E S T E I N - B Ö C K
S E
P O I - K I A
T R A T
A = U
T U M U
L A D A T A
A
U
S U U - R E T
I S O T
L A
I
R
KEINO TAI KIKKA
K O M S F I
A
A
N

HOPPU
VAATE
9.12
LAATU-PUNOS
PEHMEÄT AVAUKSET
VADE
ARAB. VALTIO
J U M A N
STREET
S S T R A C E R
PURE-VAA
K I E L T O
U R A L
A A N N Ä H D Y S K Y N T Ö - A I T E
ARNE-BERG
V A R A - V A R J O
P E L T I K U P U E R I S T E
A Ä
N I I L
A S L I D E R
Y O K O Ä R E Ä
O N O
TEHO-VARJO
AVUS-JARRU. FANSSI. PATSA. SYY
K O K
Y S K A
M I N I - A U T O
J O S K I S K U P U - K I N
M U I N . L E N T Ä - J Ä
I K A R O S
P A R A - F L I T E N L U O M U S
L C R U I S L I T T
S U U
I M I - S Ä T
S U O
T A P P A A K I R V Ä T I D O L I K A R H U M I E S
I H A N N E
S Y S T E M
P O P
M A R I E S T E I N - B Ö C K
S E
P O I - K I A
T R A T
A = U
T U M U
L A D A T A
A
U
S U U - R E T
I S O T
L A
I
R
KEINO TAI KIKKA
K O M S F I
A
A
N

TILAA LASKUVARJOURHEILU! - ALAN AINOA KOTIMAINEN -

Laskuvarjourheilu-lehti, PL 653, SF -00101 Helsinki 10.
PS - TILI 427602 - 1. Vuosikerta mk 40,00

RW-myytit

UUTTA JA VANHAA

*Kirjoittaja
Eric Bradley*

Hän on ollut RW-kou-
luttajana Z-hillissä viimeiset
kolme vuotta. Hänellä on ta-
kanaan noin 2000 hyppyä ja
on syntyperäinen kanadalai-
nen. Voitti hopeamitalin 1981
MM-kisoissa Kanadan 8-
miehisessä joukkueessa Aus-
pexissa. Aloitti hyppäämisen
1970 ja on ollut useissa eri Ka-
nadan laskuvarjoliiton komi-
teoissa ja toimii ammatikseen
lentäjänä.

**Kokeneet relativistit tekevät useimmat suorituksensa vain hyvin harvoin täysin tietoisesti. He hyppäävät sen hetkisen ti-
lanteen mukaan ja keskittyvät muistamaan itse hypyn välttä-
en ajatuskatkot ja seuraten muiden työskentelyä. Yksityis-
kohdat kuten miten tehdä käänнос tai säilyttää korkeustaso
muiden kanssa ovat livahtaneet alitajuntaan ja tulleet osaksi
vapaapudotuksen tasopainoa.**

Kokeneille hyppääjille tilanne on hyvä. Sitä se ei ole kuitenkaan aloittelijoille joka tahtoo tietää hypyn teknisen puolen, kun hän on vasta alkamassa hallitsemaan vapaa-pudotuksen tasapainoa. Kun aloittelija kysyy kuinka tehdä pakitus tai mitä hänen pitäisi tehdä välttääkseen joutumasta alapuolelle, hän usein saa epämääräisen vastauksen kokeneimmilta hyppääjiltä, jotka itse asiassa eivät ole ajatelleet näitä asioita oman oppilasaikansa jälkeen. Vastaukset ovatkin sitten samoja, joita he itse saivat aloittaessaan hyppäämisen. Tämän vuoksi olisi ehkä syytä tutkia näitä vanhoja teorioita vertailluna siihen mitä me nyt näemme ja teemme. Ajat ovat muuttuneet kovasti vanhojen hyvien aikojen jälkeen.

VANHA MYYTTI: Tullaksesi alas, teet itsesi pieneksi. Päästäksesi ylös levität kätesi.

UUSI MYYTTI: Liisa Ihmemaassa on ainoa ihminen, joka koskaan muutti kokoaan ja hän teki sen ottamalla epämääräistä pulveria.

"Tulla pieneksi ja levittää itsensä" syndrooma on jäänös haalareiden siipisodasta. Hyppääjät käyttivät svooppareita, aukkoja ja kovikkeita haalareissaan, joita voitiin käyttää saman putoamisvauhdin saavuttamiseksi. Nyt olemme oppineet, että on paljon mukavampaa lentää omaa kehoa kuin hyppyhaalaria ja nykyiset haalarit ovat hyvin virtaviivaiset ja yksinkertaiset. Johtuneen pienestä tai olemattomasta siivestä näiden haalareiden vajoamisnopeutta ei voida säädellä levittämällä raajoja. Me olemme oppineet sen sijaan että vajoamisnopeutta säädellään köyristämällä hartioita, selkää ja lantetta. Vaihtelemme ilman vastusta kehomme ympärillä virtaviivaistamalla (selkä tai vutettuna RW-laatikkoasennossa) tai luomalla turbulenssia (kynnärpäät ja polvet alhaalla mutta ei välttämättä ojennettuina). Ilman siipiä ja svooppareita käsien ojentaminen ei lisää sekvenssihaalarin pinta-alaa. Painamalla kynnärpäät ja polvet alas luot paljon enemmän ilman vastusta ja hidastat putoamisvauhtiasi.

VANHA MYYTTI: Muodostelmat kelluvat yhä enemmän ja enemmän mitä useampia siihen tulee.

UUSI MYYTTI: Ei ole mitään fyysistä kontaktia putoavien kehojen ympärillä, joka vaikuttaisi niiden putoamisnopeuteen. Jos tämä olisi totta, aina kun Mirror Image

kääntyisi muodostelmaan, koko joukkue nousisi vieressä seuraavan kameramiehn ylle. Kun he purkisivat seuraavaan kuvaan, nopeutuisi vauhti jälleen pois kameramiehen käsistä.

RW- myytit

tä. Filmit sekvenssijoukkueista olisivat silkkaa painajaista katoavista ja lähestyvistä hypääjistä. Joukkueet eivät vaihda putoamisnopeuttaan joka kuvion välillä, koska he säilyttävät saman asennon läpi hypyn. Itse kontakti ei vaikuta putoamisvauhtiin, vaikka se kokemattomista hypääjistä siltä tuntuiskin, siihen vaikuttaa ainoastaan kuviossa

olevien hypääjien asennon muutos. Tämä saattaa johtua siitä, että kuviossa roikutaan eikä lennetä omaa lentoa tai yksinkertaisesti vain ollaan kun on päästy muodostelmaan. Muodostelmat eivät siis kellu, vaan ihmiset muodostelmassa. Muista seuraavan kerran kun organisoit isoa poka, painota että ensimmäisten ihmisten tulisi lentää päät ylhäällä, mieluummin kuin jälkimmäiset kaivaisivat varastoistaa isot haalarit.

VANHA MYYTTI: Paina käsiäsi alas mennäksesi eteenpäin (käsiliuku).

UUSI MYYTTI: Kukaan ei ole koskaan mennyt eteenpäin taivuttamalla käsiä alas. Oma

kokemuksesi jo todistaa tämän. Muistatko turhautuneesi kun teit juuri niin kuin sinulle neuvottiin, yritit mennä näin eteenpäin. Itse asiassa saatoit mennä jopa taaksepäin. Eteenpäinmeno johtuu pään alaspäin siirtämisestä. Tämä tapahtuu siirtämällä painopistettä eteenpäin, suoristamalla jalvoja tai viemällä käsiä taakse joko olkapäistä tai kyynärpäistä tai molemmista yhtä aikaa. Mitä suurempi painopisteen muutos, sitä suurempi pään alaspäin meno ja sitä suurempi on myös vauhtisi eteenpäin.

VANHA MYYTTI: Tule tähteen hieman lujempää läpäistäksesi turbulenssin hyp-

pääjien ympärillä.

UUSI MYYTTI: Turbulenssi, mikä turbulenssi? Oletko koskaan havainnut turbulenssia sen jälkeen kun opit tulemaan kymmentähteen. Sitä tuntuu olevan vain ensimmäisillä RW-hypyillä. Jos olisi turbulenssia putoavan hypääjän ympärillä niin joka kerta kun kääntyisimme donuttiin niin kätemme paiskautuisivat joka kerta pois jaloista tämän voiman vuoksi. Itse asiassa ilmapirta hypääjän ympärillä on paljon pehmeämpi. Tiedämme, että on olemassa turbulenssia hypääjän päällä (vähentyneen ilmanpaineen alue), mutta tällaista ei esiinny hypääjien ympärillä. Muista, että me liikumme paikallaan olevassa

ilmassa, eikä kova ilmavirta meissä vaikka se siltä tuntuukin. Vanha myytti oli todennäköisesti rehellinen ilmaus jostakin joka huomattiin säännöllisesti kun aloitteleva relativisti lähestyi muodostelmaa, he usein tulevat tarpeeksi lähelle ottaakseen jo melkein otteen mutta kuitenkin kurkoittavat, mikä aiheuttaa takaliukua, tai sitten heille tulee tunne, että heidän paikkansa on liian ahdas eivätkä he saa aikaiseksi liikettä lyhyellä tuntumalla. Me näemme jatkossakin uusien relativistien epäonnistuvan muodostelmaan tulossa. Hyvä ratkaisu tähän saattaa olla hieman lujempi vauhti seuraavan kerran kun he yrittävät tulla tähteen. Ei ole myöskään pahasta

muistuttaa heitä olemaan kurkottelematta ja jatkamaan lentoa loppuun saakka jalat suorina. Onnistuminen aikanaan antaa heille oman palkintonsa. Älä kuitenkaan tuo hiuksia nostattavia tilanteita heille, mutta mitään turbulenssia ei ole.

VANHA MYYTTI: Pakitus tehdään lentämällä takaperin.

UUSI MYYTTI: Me olemme kaikki nähneet filmin "Wings", missä keltahaalari-nen hyppääjä kääntyy yli viisi metriä kaukana ja lentää takaperin paikkaansa. Se oli hämmästyttävää. Ja jos hän osasi sen niin meidänkin täytyi. Se vain osoittautui vaikeammaksi suorittaa kuin miltä

se näytti, mutta se ei häirinnyt pakitusten suosiota. Ehkäpä suoritukselle annettiin väärä nimi. Vaikka päädytkin tilanteeseen jossa olet ulospäin muodostelmasta nykyään me teemme pakitukset aivan kuten tavalliset käännökset. Helpoin ja onnistunein tapa tehdä pakitus (aivan kuten kilpailevat joukkueet ovat meille näyttäneet) on lentää eteenpäin paikallasi, ja sitten katsoen koko ajan kun kääntynyt, aseta polvesi pakitettavan käteen ja jatka kääntymistä kunnes olet paikallasi ulospäin muodostelmasta. Lentäminen takaperin on hankalaa, se merkitsee sitä että olemme menettäneet tärkeimmät apuvälineen korjauksiin, silmäkontaktin.

VANHA MYYTTI: Jos menet muodostelman alapuolelle, ota negatiivinen taivutus pää alhaalla ja pidä se asento kunnes olet taas tasolla.

UUSI MYYTTI: Tunnuutaan sanottavan että pään pitäminen alhaalla tekee kaikkein tehokkaimmaksi negatiivisen taivutuksen, "kupin". Ja jos et pidä päästä alhaalla et myöskään pääse ylös. Aloittaakseni, muistakaamme, että pääsi on enemmän tai vähemmän pallon muotoinen ja sen pinta-ala on kaikin tavoin sama. Menkäämme siis takaisin oppilasaikoihin. Kerroivatko "he" sinulle pistää pääsi taakse savuttaaksesi hyvän taivutuksen. Ja kertoivatko he että jos pistäisit pääsi alas ja katsoisit maahan niin tekisit pakollisia ja todennäköisesti kuolisit. Kuinka monta hyppeä kesti kunnes sinulla riitti rohkeus katsoa maahan ja huomasit että et ainoastaan jättänyt ottamatta pakollisia mutta myös elit kertoaksesi uskomattomia juttuja. Myöhemmin sinä huomasit vaikka se vaikuttiinkin uskomattomalta, että saatoit liikutella päätäsi mielinmäärin säilyttäen silti stabiilin asennon. Tuntuuko mikään tästä tutulta? He tekevät sen jälleen. Sinä saat kunnon kupin pää painettuna alas, mutta sinä saat myös aivan yhtä hyvän asennon pää ylhäällä. Sinun ei tarvitse liikuttaa vartaloasi kun liikutat päätäsi. Sinun niskasi on sarana ja siitä on hyötyä että pääsi on ylhäällä kun kupitat. Liikut suoraan kohteeseen yläpuolella. Kuinka monta kupittajaa ajautuukaan pois päin muodostelmasta tai vielä pahempaa, kupittaa suoraan muodostelman alapuolella. Luuletko että he tekisivät sen jos näkisivät minne ovat menossa.

Ei ole olemassa absoluuttista totuutta, ainoastaan nykyinen teoria. Me yritämme olla vastuuntuntoisia uskossamme ja sovittaa teorianne havaintoihin. Tämä kaikki on silkkaa myyttiä. Toiset myytit ovat vain parempia kuin toiset.

Hyvästi

Härmälän hyppykenttä

Vähäiseksi on mentävä ennen kun loppuu. Kyllä ujas ja rakas Härmän siviili-ilmailukehto oli raikattu todella pieneksi ja onnettoman näköiseksi, kun piikkiä oli aamukammasa jäljellä 11.6.83 vihonviimeisten ilmailukisojen alkaessa. Prüfingissä kilpailijoita häiritsi ankara talonrakentajien melu ja hyppykokeet nousivat kiitoradanpärkältä kuorma-autoja väistellen. Maalialueen ympäriltä ei enää tasaista paikkaa löytynyt. Kaikki on tuhottu ja hävitetty kuin tiukemmanpuoleisen ilmahyökkäyksen jäljiltä. Kyllä tosiaan olisi jo aika ilmailijoiden luovuttaa ja lähteä käyntelemään väljemmille maisemille. Mutta mihin suuntaan? Mihin lähtisivät viimeisinä ja sitkeimpinä Härmälän rakkaassa turpeessa riippuroikuvat laskuvarjourheilijat. Onko tietoa mihin kaupungin hylkäämät pakenisivat nyytteineen. Ei ole varmuutta vielä! Onko niin, että yhteiseen vihonviimeiseen kettin-

kiin on laskuvarjokerholaisten ripustauduttava pyöräkuormaajien ja rakentajien jalkoihin. Näinkö on tehtävä vai lähteäkö evakkoon kaanaan maahan, joka on luvattu vai taistellakko väkisin tietä auki rekkalaan, joka on kielletty.

Kaiken tämän hirvittävän epätietoisuuden keskellä urheat tamperelaiset olivat rakentaneet jälleen tarkkuushyppykilpailijoille erinomaiset puitteet. Kaikesta näki, että kohtalonhetkien lähestyminen ei tule lannistamaan uljasta Tampereen laskuvarjokerhoa.

Kutsu kilpaan oli kiirinyt kolmessa luokassa. A-sarjassa oli vaivaiset viisi yrittäjää. B-sarjassa sentään kaksitoista, kaikki Tampereen lupauksia. Oppilas PE-sarjassa oli myös vierailuvia suuruuksia mukana. Yhteensä kolmetoista taistelijaa taivutteli keskusjalkoja paketille.

Ylipäätuomari Deekis viritteli upouuden 5 cm plakan hiekalle ja sammatti hästeli

hyppykoneita pilvipoutaiselle taivaalle.

A-sarjassa hypittiin viisi kierrosta. Harvalukuinen osanottajajoukko tiesi pääpalkinnon rahallisen arvon (1500 mk).

Niitty kiusasi Wexiä yhden hyppykierroksen ja Pukkilan Penaa kaksi. Sitten oli molemmilta paineet poissa.

Tulokset A-sarjassa:

1. Veikko Korhonen 0,36 m
2. Mauri Niittymies 1,33 m
3. Pentti Pukkila 4,71 m
4. Reijo Suutarinen 5,56 m
5. Harry Latvala (Pori) 7,89 m

B-sarjassa oli jo kisan mukaa. Hurraa Rajala pääsi nahkalle ja otti heti paineita. Laitisen Ari yllätti puolimetrisellä ja Tarja Salonen metrisellä. Muut Mansen tytöt aloittivat viisimetrisellä. Puheenjohtaja Jussi Lehtonen avasi kilpailu-uransa bienosti numerolla yksi ja tulos 3,02.

Toisella Anne Louhimo otti sähkönäytön 0,06. Ystävänsä

Jussi Rintala kiristi 0,32. Samoin teki viisiputkisella tärräytelevä Sandstrom eli Santtu — tulos 2,82. Ensimmäisen kierroksen kärki näki maisen kunniansa häviäväksi. Jokainen teki 5,00. Kolmannella Anne räpsähti toistamiseen 5,00. Tuuli oli noussut ja 5,00 oli kolmannen kierroksen vakio. Santtu teki sentään 3,33 ja Matson kierroksen rekan 1,53. Matson oli kärjessä kolmannen jälkeen sitten Jussi ja sitten Santtu. Neljäs ja viides kierros oli selvä tutkimus siitä, kenen pytty kestää merivettä. Tarja Salonen aloitti neljännen tekemällä oman ennätöksensä ja ensimmäisen nahkänäytön 0,07. Jussi Rintala teki 2,64, mutta oli mukana ko peräpukama eikä hurraakaan antanut Rajala-taudille mahdollisuuksia, vaan teki tuulussa hyvän 0,62. Santtakin jatkoi tasaista tärryyttelyä 1,59. Anne löysi riittävän jyrkän kulman 0,45 ja takaa tuli Ari Laitinen tussauttaen nahkalle nuukasti 0,15. Vain Matson

luovutti viisimetrisellään kärkipaikat. Neljännen jälkeen oli tilanne kutkuttava:

1. Ari Laitinen 10,49
2. Anne Louhimo 10,51
3. Reijo Sandstrom 10,61
4. Mauri Rajala 10,77
5. Jussi Rintala 11,31
6. Tarja Salonen 11,37
7. Petri Matalalampi 12,20

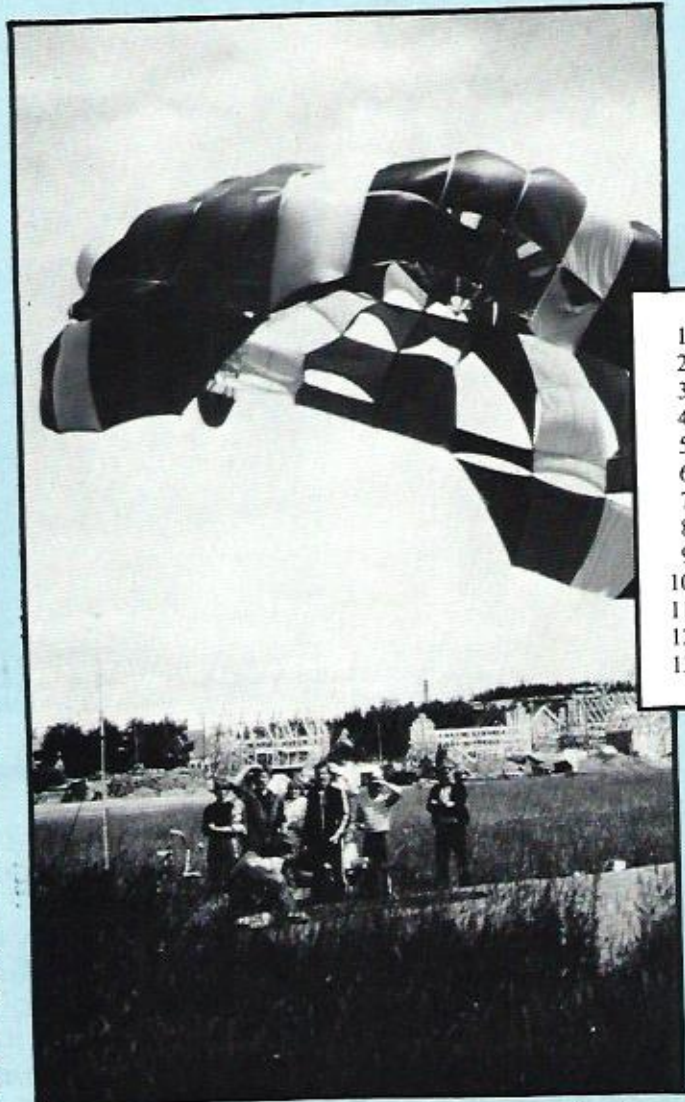
Kokonaista kahdeksan kilpailijaa parin metrin sisässä ja kaikilla täydet mahdollisuudet voittoon.

Tarja Salonen aloitti viidennen 2,51 tuloksella ja mahdollisuudet säilyivät. Mattsson töppäsi toisen viisi perään ja putosi mahkuilta. Jussi Rintala rutisti 3,51 ja tiesi olevansa myös mukana jaolalla, mutta Tarjan takana. Hurraa tuli vakaasti sentin alle kaksi metriä ja meni kärkeen. Teoriassa Hurraalla varma neljäs sija. Hymy irtosi, mutta varovaisesti. Varomiseen oli syytäkin, sillä Santtu kuittasi 1,41 ja meni kärkeen. Hymyilijä vaihtui, Santulla oli varma kolmas tiedossa. Annen vuoro näyttää. Ja pelihermo kesti. Päivän paras 0,01 ja voitossa kiinni. Ari Laitinen päästi herneen nenään ja tulos 5,00. Anne oli voittaja.

B-sarjan tulokset (viisi hypykerrosta):

1. Anne Louhimo 10,52
2. Reino Sandström 12,02
3. Mauri Rajala 12,76
4. Tarja Salonen 13,88
5. Juha Rintala 14,81
6. Ari Laitinen 15,49
7. Petri Matalalampi 17,20
8. Jaakko Lautanen 19,17
9. Juhani Lehtonen 21,12
10. Kirsi Aarimo 23,03
11. Tiina Vilenius 23,31
12. Kalle Tiihonen 25,00

PL-oppilassarjaan asettui "lähtöviivalle" kovia nimiä ja henkien taisto oli armotonta. Tampereen Petri Nännimäinen on jo etukäteen vähän uhonnut. Vaasalaisesta vierasta tiedettiin vaarallisuus ja Töysän miestä pelättiin myös. Töysän Heikki vähän lisäilivettä myllyyn kertomalla kotipitäjässään käytetystä tuulenmittausmenetelmästä, missä maahan isketyn rautakangen taipuilusta määritellään uloshyppypaikka — niin jotta ääni ei peloota voimaa pitää

löytyvä. Tampereen tulokkaat Vesa Välimäki eli Kavasaki ja Ari Laukkanen eli Serokee hymyilivät arvoituksellisesti.

Hypyjä oli kilpailuissa kolme kappaletta. Ensimmäisellä kierroksella pääsi mituttamaan kolme kilpailijaa tuloksensa. Suosikki Petri joutui päästämään Hannu Siukolan ja Eero Klemolan ohitse, mutta niukasti. Muut ottivat kymppimetrisen aluksi.

Toisella Töysän Heikki räväytti jo 6,83. Hannu Siukola jatkoi mitattavia 9,75, mutta Serokee pamautti melkein nahkalle 0,25. Petriellä ei kulkenu vastatuuleen ja tulos oli 7,17. Kavasaki törräsi jalkansa lähelle 1,60. Mittattavan saivat Eero Kleemolakin ja Urhon kaima Mettovaara.

Kärki toisen jälkeen:

1. Serokee 10,25
2. Petri 10,62
3. Kavasaki 11,60
4. Siukola 12,28
5. Eero 12,75
6. Töysä 16,83
7. Urho 18,81

Kolmanteen kierrokseen keskityttiin syvän hiljaisuuden vallitessa. Kilpailijat taittelivat keskus-salot laukkuihin ja kiristelivät banaanilaukut hampaat narskuen. Töysän mies piisti pohjat 3,67 ja klinkkasi pois maalialueelta. Hessu oli pistänyt viimeisissä oppilaskisoissaan kaikki peliin. Serokee heilahti sivuun 7,84 ja näytti pettyneeltä. Kavasaki ei ollut paljon kummempi 5,75. Kava hymyili vasta kun huomasi, että varma neljäs sija on plakkarissa ja joku kokeneempi kertoi, että joskus ne varmat neljännet sijat voi pikkusen kirkastua, vaikka ihan mitalliksi. Ja niin kävi. Siukola veti kymmenen metriä ja putosi kärjestä. Niin veti täydet Eerokin 9,83 ja seurasi Hannu Siukolaa. Kavasakin edessä oli Petri, joka meni äkkiä vakavaksi. Yksi treppari heitettiin ja Petri hypäsi sanottuaan — kylä mää ny tomoseen kympin rinkiin tän survon, väikka väkisin —. Mutta toisin kävi. Kympin vii-

valle pysähtyi PC-markkakakonen. Petrin "varma" kulta vaihtui pettykykiseksi ihan just niinku monta kertaa tarkkuushyppässä on käynyt ja käy -v---u-. Patjaa on saatava selkäpuolelle ja äkkiä sittenkin, sanoi Petri.

PL-oppilas-sarjan tulokset (3 hypyää):

1. Vesa Välimäki	TAMLK 17,35
2. Ari Laukkanen	TAMLK 18,09
3. Heikki Viitamäki	TÖYSÄ 20,40
4. Petri Nännimäinen	TAMLK 20,62
5. Hannu Siukola	TAMLK 22,28
6. Eero Kleemola	TAMLK 22,58
7. Urho Mettovaara	TAMLK 28,81
8. Veikko Magga	TAMLK 30,00
9. Ari Suomalainen	TAMLK 30,00
10. Hatmut Helht	PORI 30,00
11. Pentti Nieminen	HALLI 30,00
12. Kagerik Grägg	VAASA 30,00
13. Markku Halmesaari	VAASA 30,00

Jo lauantaina 11.6 saatiin kilpailut onnellisesti päätökseen. Palkintojen jakotilaisuudessa suunnutaina huhut hyvistä palkinnoista osoittautivat tosiksi. Tampereelaiset vaan korjasivat palkintonsa taka-vasemmalle. Ainoana miellyttävänä poikkeuksena Töysän Heikki. Kilpailut olivat kaikin puolin erinomaisesti järjestetyt. Tulospalvelu toimi paremmin kuin joskus on nähty SM-tasolla ja joka kierros ilmestyi tilannetaululle. Huolto pelasi tutulla tampereen tyyllillä hienosti buffetista. Kyllä viimeisissä Härmälän kisoissa olisi ollut puitteita isommallekin jorolle.

Härmälässä on siis hypyt kohta hypitty. Yli kuusitoista vuotta sitten hypättiin Härmälän ensimmäiset kilpailut. Ne voitti Lars Koivisto, toinen oli Matti Ruuskanen ja kolmas... Niin siitä on jo kuusitoista vuotta. Paksu platina on pienessä ja kolhitussa pokaalissa. Vuosien jälkeen sen merkityksen ymmärtää. Herää kysymys, miksi vain Pori ja Tampere järjestävät vuosittain säännöllisesti oppilaskilpailuja. Oli taas ilo silmälle, kun Tampereen kisoissa oppilaat hekkuvat innosta. Siitä sen kipinän saa. Ja kunnolla, jos on saadakseen. Hyvästi Härmälä. Olit meidän kaveri loppuun asti. Kiitos siitä.

14.6.83 Wexi Korhonen

Kuvat: Wexi Korhonen

Laskuvarjourheilua tervehtivät Helsingin alueella 1983

- Arkkitehtuuritoimisto Järvinen-Valjakka
Oy Bitti ATK palvelua
Ky Damko Kb
Helsingin Invakuljetus Einari Mikkonen Ky
Jusseli-Products Oy
Jänötie 2, 01450 Vantaa 45
Insulator Oy Timanttiporaus
Espoo, Seinäjoki, Jyväskylä
Ins. tsto Hietala Ky
Laurintie 145, 01400 Vantaa 40, Puh. 8743050
Ilmanvaihto Eristys
Ylästöntie 01510 Vantaa 51, Puh. 826502
Scab-Ilma Oy
Kauppalank. 12 B, 45100 Kouvola, Puh. 951/21656
Karair Oy
Keskusosuusliike OTK
Koivunen Oy
Kodak Oy
Oy Laivapesu Ab
Ormuspellontie 13, 00730 Hki 73, Puh 354055
Raimo Lapiolahti Ky
Kortesuontie 5, 00730 Hki 73, Puh. 360369
Lekoservice Oy
Länsipuu Ky
Malmin Sähkötyö
Markkinointi Viherjuuri MV
Bulevardi 6 A, 00100 Hki 10, Puh. 649611
Neles Oy
Esko Nurmisen Maalaamo
Rantasipi Airport
Helsinki, Takamaantie 2, 01510 Vantaa 51, Puh.
826822
Ravintola Canario Ky
Talvikkitie 18, 01530 Vantaa 30, Puh. 8732371
Ravintola Sinisiipi
Malmi Lehtoasema
Suomen Matkatoimisto
Helsinki, vaihe 170515
sekä toimistomme kautta maan
Sähkö-Aro Oy
Suomen Sähkötarvike Oy
Suomen Työntantajain yleinen ryhmä
Sähköliikkeiden Oy, SLO
Talous-Osakekauppa
Tikkurilan Kuljetus Oy
Tiivistevalmiste Oy
Tukkukauppojen Oy
Vuoristo-Yhtiöt Oy
Kaivuhuone, Kaivopuisto
Oy Viking-Askim Ab
Oy Wärtsilä Ab
Arabia
Wärtsilän Keskinäinen Vakuutusyhtiö

**KEMIAN
TYÖNTEKIJÄIN LIITTO**

National Parat

NATIK

Laskuvarjofii

USA:sta

*Kuinka toimii varuste-tehtailu USA:ssa?
Miten eroaa riggeri-toiminta Suomen vas-
taavasta toiminnasta?
Miksi Suomessa täytyy kaikki olla niin kallis-
ta ja vaikeasti saatavilla?
Tämän artikkelin tarkoitus on antaa vastauk-
set näihin ja moniin muihin kysymyksiin.*

"Natikka" on hyvä esimerkki hyvin organisoidusta varjo-
liikkeestä. Yhtiön omistaa
heppu nimeltään Ron Ed-
wards, joka hiljan nimitettiin
kongressin neuvonantajaksi.
Miehessä on tiukka ja täsmäl-
linen ote firmansa johdossa.

"Natikka" on jaettu kah-
teen osastoon, valmistus loh-
ko ja riggerointi lohko mikä
sisältää hyppääjien palvelun ja
varusteiden myynnin sekä
PR:n. Tässä artikkelissa on
tarkoitus käsitellä lähinnä
palvelua ja varusteiden huol-
toa, sekä hiukan sivuta valmis-
tusta.

Riggerointi osasto on sijoit-
tettu Z-Hilliin Floridaan. Mis-
sä se toimii hyppykeskuksen
yhteydessä. Managerinaan
Jack Brake, joka tunnetaan
tiukkana johtajana, työnjoh-
tajana L. kymppinä on Mark
"Shoobi" Knutsson. Hyppää-
jät tuntevat hänet energiapak-
kauksena ja idearikkaana rig-
gerinä. Hänen käsien tuloksia
on myös Suomessa käytössä
WARP III tandemi, sekä

Phantom 24 varavarjo.

Näiden lisäksi työskentlee
liikkeessä Jeff Johnston, joka
vastaa pääasiassa modifioin-
neista sekä valjaista ja ras-
kaammasta metallityöstä.
Kaikki kolme edellä mainittua
ovat Master riggereitä, joten
kokemusta löytyy.

Heidän lisäksi tandemeita
valmistaa M.J., jolla on ompel-
lukokemusta 10 vuotta, joten
ompelu käy kuin valssi kesäl-
lä.

Jake L. Jaska jarru joutuu
vuosittain palkkaamaan seni-
or riggereitä ruuhka-aikaan,
jotta palvelu olisi joustavam-
paa. Nationalilla viime talvi-
kautena työskenteli Terry
Dobson Canadasta, Mike Mi-
chiganista ja allekirjoittanut
Suomesta.

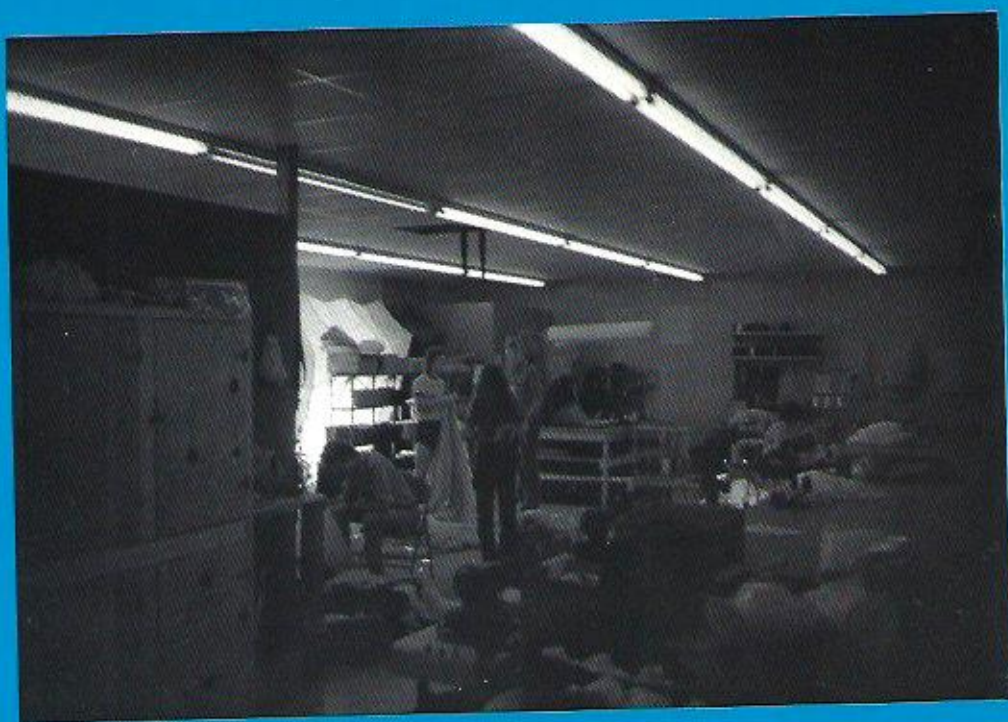
Työntäyteisiä päiviä ei tar-
vinnut hakea niitä oli koko
talven.

Liikkeen ilmecseen kuului
koko talven palveluallttius ja
venyminen maksu ja toimitus-
ehdoissa.

Natikan varusteista sen ver-

KKA

rma

ran, että luonnollisesti löytyi pakkauspöytä, leikkauspöytä, 1 valjaskone Singer 7-31-a, parisauvakoneita 2 kpl sekä 3 kpl Singer 31-15-a. Kalusto oli vanhaa, mutta hommaan erittäin sopivaa.

Tiloista voidaan lisäksi mainita varasto, myymälä sekä konttori. Yhteisneliömäärä koko liikkeellä on noin 250 m², mikä ei ole paljon, mutta tiukoilla järjestelyillä saatiin aikaan ihmeitä.

Tällä edellä mainitulla kapasiteetilla palveltiin ihmisiä ja tulos oli melko hyvä.

Aivan tarkkoja lukuja ei voida antaa, mutta arviolta noin 260 täyttä systeemiä kulki käsien kautta asiakkaille

viime talvena. Allekirjoittanut kuului nimittäin uusien varusteiden kokoamisryhmään. Hommaan kuului kupujen tarkistus, systeemin varmistus, pakkaus (molemmat kuvut) sekä asiakkaan tutustuttaminen uusiin systeemeihin. Kuitenkin kaiken yllä oli tarkastaja Mark "Shoobi" Knutssonin valvova katse eli turvallisuus pyrittiin maksimoimaan. Luonnollisesti hyvän palvelun perusasia on turvallisuus. Hyvin olennainen ero tuotantopuolen pohjoisessa ja riggeripuolen etelässä, välillä oli juuri asiakaspalvelu. Kaikilla asiakkailla oli vapaa pääsy riggereiden luokse ja tämä jos mikä lisää luottamus-

ta varusteisiin. Ihmiset näkevät mitä tehdään ja millä tavalla.

Mitä eroa Suomella ja USA:lla riggerihommissa

Ero on kuin yöllä ja päivällä. USA:ssa löytyy täysin tarpeet kattava ja hyppäämisen turvalliseksi tekevä verkosto varjokorjaamoja. Suomessa ei ole edes liikettä, joka myy hyllystä tavaraa saatikka sitten valmistaisi kunnan tuotteita.

Missä vika? Tietenkin koko tilanne on erillainen — hypymäärät, hyppääjien lukumäärä, hyppäämisen kausiluonteisuus Suomen oloissa jne... Mutta nyt ei ole enää aikaa selitellä, sillä Suomen tilanne pomppii tasajalkaa ja suree omaa kurjuuttaan, eikä se paranna tilannetta yhtään.

Nyt olisi tehtävä ja se jotain tulisi alkaa heti.

Ensinnäkin Suomen systeemin täytyisi olla seuraamatta USA:lta ja olisi luotava täysin oma systeemi. Osittain "lainaus" on kyllä paikallaan, mutta "lainataan" vain hyvät puolet.

Toiseksi laskuvarjotarvikkeiden "turha" kunnioittaminen — siitä olisi päästävä. Kun on hankittu tarpeeksi tietoa, meidän ei tarvitse pitää laitteitamme epäjumalina. Tähän samaan sarakkeeseen kuuluu pääkuvun tarkistus, se tulisi

saada pois mitä pikemmin. Tällainen turha toimenpide vain jäytää ihmisten mieltä sekä taloudellisesti, että ajallisesti.

Kolmanneksi meidän tulisi yhdistää voimamme kerhoittain. Jokaisessa kerhossa voisi olla muutama riggeri-asiantuntija. Näin ehkä saisimme oppilaskalustoa ja koulutuksen yhdenmukaisemmaksi.

Neljänneksi tulee se ikävä ja aina niin kismaa aiheuttava raha, sillä tarvittaanhan muutoksiin rahaa. Kuka maksaa kurssituksen tässä maassa.

Lisäksi on otettava kantaa, siitä tulisiko kerho-riggerin tehdä kaikki ilmaiseksi, siis pidämmekö edelleenkin kiinni kerhojen talkoohengestä viimeiseen asti.

Viidenneksi ja viimeiseksi asioiksi sanoisin, että aina-kaan riggeripuolella ei määräyksiä tarvitse noudattaa pelkästään määräyksiensä vuoksi, vaan sen vuoksi, että ne edistävät meidän lajiamme. Täytyykin kysyä, että edistävätkö ne?

Tässä oli vain osa siitä mitä voisimme tehdä.

Tämän artikkelin tarkoitus on vain herättää mielenkiintoa ja ärsyttää hermoja. Kaikkien hyppääjien tulisi kertoa mitä voisimme parantaa.

Tehtävä vain moditikaatioita ja parannuksia, mutta kysykää jos ette ole varmoja.

T: HENA

Ultralight kupu

Para Plane niminen yhtiö USA:ssa on laskenut markkinoille patjavarjon, johon on rakennettu istuimet sekä moottori. Lopputuloksena maailman ensimmäinen moottoroitu kupu.

Suoritusarvoina ilmoitetaan seuraavaa: Lähtökiito vain 5-30 m sekä matkanopeus 30 km/h, toiminta-aika on 2 tuntia. Kupu on mieltään Goliath ja kokoa peräti 370 neliöjalkaa, seitsemän tunnelia ja keklar punokset.

Ihmetystä ohjataan jalakaoh-

jaimilla ja moottorin tehot säädetään käsin. Hinta kokonaisuudella on 3750 USS (n. 20.000:-).

Uusi tarkkuuskupu

Para flite on hiljakkoin laskenut markkinoille uuden tarkkuuskuvun DC-5. Kuvussa on lyhennetyt punokset ja halkaistava slideri. Tehtaan ilmoituksen mukaan kuvulla on hitain lähestymisnopeus kuin millään markkinoiden kuvulla. Kupu on valmistettu F-111 materiaalista.

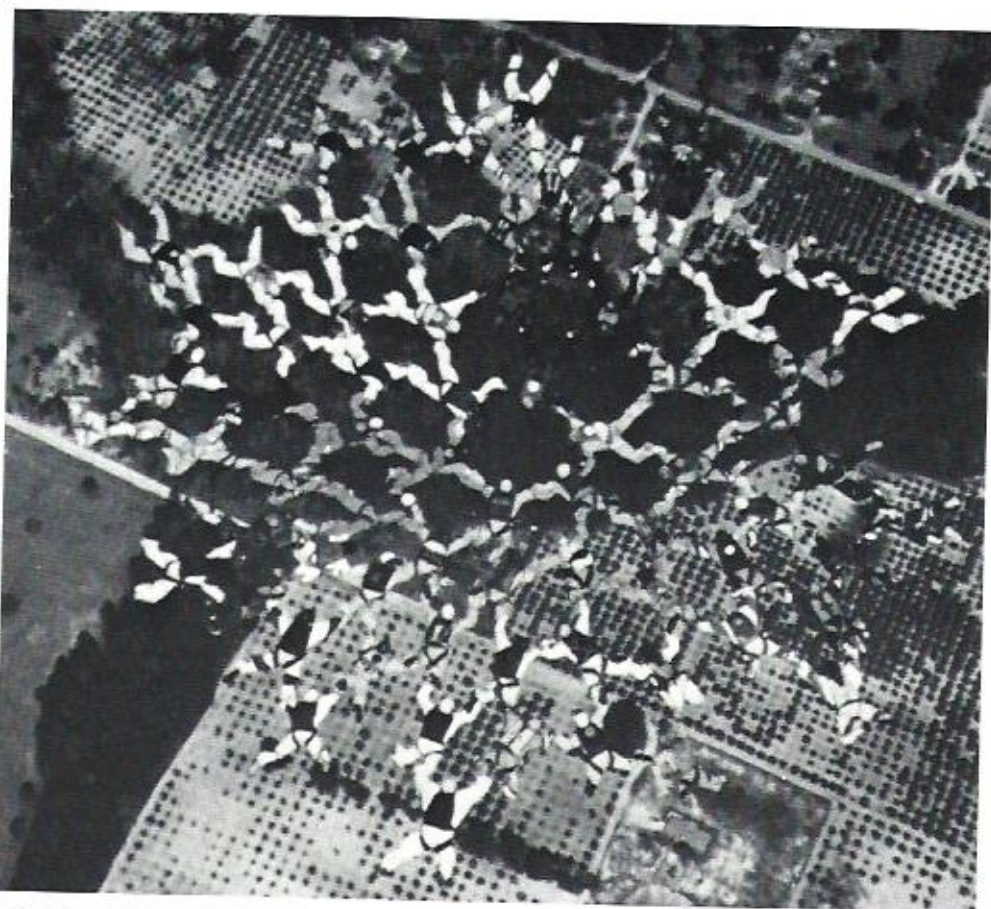
miä } pätkelmiä } pätkel

72-miehen uusi
ME

Huhtikuun 3.päivänä tehtiin USA:ssa Floridassa uusi suurimman muodostelman virallinen ME.

Paikkana oli DeLandin hyppykeskus. Kuvio rakennettiin toisella yrittämällä 4600 m korkeudesta ja se oli täydellisesti kasassa 3,4 sekunnin ajan. Kuvio koostui kuudesta 12-miehisestä nuolenpäästä. Hyppääjät olivat pääasiassa amerikkalaisia, mutta myös neljästä muusta maasta oli hyppääjiä mukana. Hyppy kuvattiin viidellä kameralla. Aikaisempi maailmanennätys oli 32-miehinen kuvio vuodelta 1975 tehtynä Oklahomassa USA:ssa.

Vuonna 1981 tehtiin Perris Vallelyssä Californiassa 64-miehen kuvio jota ei kuitenkaan virallisesti voitu hyväksyä, koska sitä ei kasattu virallisen 75 sekunnin työskentelyajan puitteissa. Nykyään työskentely aika on rajoittamaton.

UUSIA
LASKUVARJOLUOKKIA

Suomen Ilmailuliitto on myöntänyt uusia laskuvarjohyppääjien luokkia seuraavasti:

A-354 Lasse Tiirikainen	29.3.83
A-355 Jouni Lahti	11.4.83
A-356 Jukka Mäki-Kuhna	11.4.83
A-357 Jukka Autti	11.4.83

B-152 Lasse Tiirikainen	29.3.83	C- 79 Jouni Lahti	11.4.83
B-153 Jouni Lahti	11.4.83	C- 80 Jukka Mäki-Kuhna	11.4.83
B-154 Jukka Mäki-Kuhna	11.4.83	C- 81 Jukka Autti	11.4.83
B-155 Jukka Autti	11.4.83	C- 82 Jukka Autti	11.4.83

ENSKA

3000

Enskan 3000

Tiistaina 19.4. -83 tehtiin taas kerran suomalaisen laskuvarjourheilun historiaa, kun ULK:n ja LjK:n Olavi Kilpinen eli Enska rikkoi ensimmäisenä maagisen 3000 hypyn rajan. Hyppy tapahtui tietenkin 3000 metrillä ja se kuvattiin (Ilmailussa 5/83).

Kuten kaikki varmaan jo tietävätkin, Enskan hyppyura alkoi LjK:ssa vuonna -69. Tonneittain kerrottuna tarina etenee näin: 1000 v. -76, 2000 v. -79, 3000 v. -83, 4000 v. ????

Ottakaa oppia tytöt ja pojat.

Enskan maineetot eivät liity ainoastaan mahtaviin hyppylukuihin, vaan hänellä on meriittiä aina vuodesta -71 SM-, PM-, ja MM-tasolla. Viime kesänäkin jälleen SM-ykkönen Tampereella. Tätä kirjoitettaessa Kilpinen on juuri palannut Sveitsistä sotilashyppykisoista, joissa kuulopuheiden mukaan 19. sija.

Paitsi LjK:n kantahenkilöstöön kuuluvana, tunnetaan

Enska myös kerhoihmisenä, mm. Utin Laskuvarjokerhon puheenjohtajana (ULK:ssa ei erotella naisten ja miesten töitä erikseen...). Muihin harrastuksiin voitaneen lukea ainakin hanurinsoitto, ei siinä välttämättä nuottienlukua tarvitse osata. Toivon mukaan saamme ULK:n kerholla vielä tänä kesänä Enskan musisointia.

Suomen hyppyväki siis toivoo Enskan hyvin lupaavasti alkaneelle hyppyuralle mitä menestyksekkäintä jatkoa ja uumoilee saman tahdin jatkuvan. Utissa nähdään.

Pitkät toimitusajat

Uusia varjovarusteita hankkivien on syytä varautua pahimpaan. Huolimatta kovasta kilpailusta ovat amerikkalaiset varjojen valmistajat siirtyneet erikoispitkiin toimitusaikoihin.

Omilla väreillä toimitettavan Strato Cloudin toimitusaika on vähintään 16-20 viikkoa. Para Foil 252 omistajaksi pääsee puolen vuoden odottamisella. Suoraan varastosta ostaminenkin on patjavarjojen kohdalla hieman onnenaikaa, sillä jälleen myyjät eivät pidä nykyään isoja varastoja. Pallovarjojen osalta tilanne on hieman parempi, sillä sellaisen saa keskimäärin 3-4 viikon odottamisella. Samoin tandemit saa 3-4 viikon odottamisella. Eräänä syynä vaikeaan tilanteeseen sanotaan olevan varjomateriaali F-111 vaikea saatavuus. Tehtaat eivät saa riittävästi niitä värejä ja määriä kuin haluavat. George C Harris yhtiö, joka on tällähetkellä F-111 suurin valmistaja sanoo materiaalin olevan vaikeimmin valmistettavan kankaan USA:n markkinoilla. Yhtiö on juuri kaksinkertaistanut F-111 valmistusmäärät ja uskoo materiaaliulan hellittävän lähitulevaisuudessa.

ja on tarkoitettu yhtä hyvin aloittelijoille kuin kokeneemmillekin hyppääjille. Teksti on helppolukuista ja vaikeimmat kohdat on selvitetty piirroksin. Kirjaa on hyvä suositella etenkin aloitteleville kupu-Rw virtuoosille, jotta säästyttäisiin turhilta varavarjokeikoilta ja jännittäviltilanteilta. Kirjan hinta on 9.95 US\$ + 1.500 US\$ postimaksuja Suomeen asti. Oheisa kirjan tilauskaavakkeen kopio.

FALLSCHIRM SPORT Magazin

The only Parachute Magazine in German language.

ANNUAL SUBSCRIPTION

US \$ 16.- Second

Class Postage

US \$ 21.- Air Mail

USA, Canada

US \$ 24.- South America

Africa

FALLSCHIRM SPORT MAGAZIN

C. v. HÖTZENDORFSTR. 29

A-8010 GRAZ, AUSTRIA/Europe

Uusi kirja CRW:stä

Ensimmäinen pelkästään kupu-Rw:stä kertova kirja on ilmestynyt USA:ssa. Kirjan on kirjoittanut Terry Parsons niminen hyppääjä Perris Valleyen hyppykeskuksessa Kaliforniassa.

Kirja on 145 sivuinen ja kuvitettu mustavalkokuvien. Kir-

SKYDIVING BOOK SERVICE

PO Box 189-S, Deltona, FL 32728

Please rush me _____ copies of *Canopy Relative Work*. My payment or credit card data is enclosed.

Name _____

Address _____

City, State, Zip _____

Country _____

Operated by Skydiving Magazine

miä } pätke miä } pätkel

Relatiivihypyn Kanada Cup

Lehdelle on tullut hieman informaatiota syksyllä käytävästä kansainvälisestä relatiivihypyn Kanada Cupista. Kuten kisan nimikin kertoo järjestävä maa on Kanada. Tarkempi osoite on Claresholmin kaupunki Albertan osavaltiossa. Itse kaupungissa on vain 3500 asukasta.

Kaupunki ei itse pysty järjestämään kilpailijoiden majoitusta, joten kilpailun järjestäjät ovat päättäneet tuoda paikalle kokonaisen urheilukylän. Kylässä on majoitusparakit kymmenen hengen ryhmille, jokaisessa parakissa on peseytymistilat, erikseen on vielä toimistotilat ja ensiapu- asema. Kylästä on bussiyhteys kaupunkiin, jonne on matkaa viisi kilometriä. Itse hyppyalueelle kylästä on matkaa noin sata metriä.

Kisoihin ottaa osaa 32 joukkuetta kuudestoista maasta. Mielenkiintoisimmat osanottajat ovat Kiina ja Neuvostoliitto, joista kummastakin tulee kaksi joukkuetta, yksi nelimiehiisiin ja yksi kahdeksanmiehiisiin. Muut osallistujat ovat Kanada, U.S.A., Ruotsi, Suomi, Tanska, Norja, Iso-Britannia, Ranska, Hollanti, Sveitsi, Zimbabwe, Australia, Hongkong ja Skotlanti.

Hyppykoneena kisojen ajan toimii Twin-Otter, johon mahtuu 24 hyppääjää.

Näyttää siltä, että Etelä-Afrikassa pidettävät MM-kisat tulevat olemaan varsinaiset tykkäykset.

Ennätyksiä

FIAP on hyväksynyt kaksi uutta maailmanennätystä. Neuvostoliittolainen V. Buchnev teki 20 perättäistä nollanolla viiden senttimetrin kilpailuplākään. Myös toisen ennätyksen tekijöinä ovat neuvostoliittolaiset. Naisten joukkuetarkkuudessa kukin neljä hyppääjää teki kaksi perättäistä nolla-nollaa yhteensä kahdeksalla hypyllä.

Tanskalaiset SLK:ssa

Walhalla-niminen 8-miehen RW-joukkue tanskasta vieraili SLK:ssa toukokuussa. Joukkue suoritti viikon vierailun aikana useita harjoitushyppejä 4 ja 8-miehen joukkuein. Huono sää rajoitti hieman hyppyintoa. Mielenkiintoisena lisänä oli joukkueella mukanaan videokuvaaaja joka kuvasi kaikki hypyt vapaan aikana. Joukkue maksoi kuvaaajan hypyt joka sai näin ilmaisia hyppejä. Kuvan laatu oli omaa luokkaansa ylittäen roimasti parhaimpien maavideoidenkin laadun.

THE "NEW" LOOK

FREE FALL KIWI

* NEW ZEALAND'S OFFICIAL SKYDIVING MAGAZINE *

Subscribe now!!
\$20 Airmail for 6 issues
(Published every 2 months)

P.O. BOX 10109
BALMORAL AUCKLAND
NEW ZEALAND

LASKUVARJOTOIMINTAA HARRASTAVAT KERHOT
PARACHUTING CLUBS IN FINLANDYhteyshenkilö
Contact personpuhelin
telephone
t = work
k = home
kerho = club

Kanta Hämeen Laskuvarjoureilijat Juhani Lampela, Kylät. 6 B 15 13500 Hämeenlinna 50	Juhani Lampela	917-25631/269 917-180310	t k
Hallin Lentokerho Reijo Suutarinen, Ristontie 4 35600 Halli	Reijo Suutarinen	942-82112	k
Imatran Ilmailukerho Rauno Härkönen Ritvakoivunkuja 1 55800 Imatra 80	Rauno Härkönen kerho	954-31866 954-41876 954-37393	t k
Jyväskylän Laskuvarjokerho Tuure Helo Nousukatu 8-10 B 11 40700 Jyväskylä 70	Tuure Helo	941-751365 941-14744	t k k
Kainuun Laskuvarjokerho Seppo Korhonen KAKS F 28, 87140 Kajaani 14	Seppo Korhonen	986-25611/468	k
Kuopion Ilmailuyhdistys Laskuvarjojaosto, Rantaviita 5 70420 Kuopio 42	Arto Boman kerho	971-123711 971-451002/792	t
Kärsämäen Nuorisoilmailijat Helge Luttinen 86760 Miiluranta	Helge Luttinen	984-65003	k
Lahden Laskuvarjokerho Risto Koivisto, Erämiehentie 10 15870 Salpakangas	Risto Koivisto	918-803525 918-803941	t k
Länsi-Pohjan Laskuvarjoureilijat Jarmo Niskanen, Asemakatu 8 B 23 94100 Kemi 10	Jarmo Niskanen	980-21746	t
Napapiirin Laskuvarjoureilijat Leena Nuolimäki, PL 70, 96101 Rovaniemi 10	Leena Nuolimäki	991-61876 991-193956	t k
Oulun Laskuvarjokerho Mikko Närhi, PL 307, 90101 Oulu 10	Mikko Närhi	981-15501 981-510048	t k
Pohjois-Karjalan Laskuvarjoureilijat Risto Käyhkö, Pursit. 6 B 1 80160 Joensuu 16	Risto Käyhkö	973-29111 973-824880	t k
Rajan Siivet Seppo Vallo, Oravaisenkatu 20, 95400 Tornio	Seppo Vallo	980-814598 980-41719	t k
Rauman Ilmailukerho, Laskuvarjojaosto Ilkka Venttola, Kaivopuistontie 7 B, 26100 Rauma 20	Ilkka Venttola	938-220011 938-221125	t k
Satakunnan Laskuvarjoureilijat Markku Pihlava, PL 101, 28101 Pori 10	Markku Pihlava kerho	939-24987 939-35790	k
Suomen Laskuvarjokerho Helsinki-Malmin lentoasema 00700 Helsinki 70	Mirja Paavilainen kerho	090-5592154 090-321670 090-378827	t k
Suomen Urheiluilmailuopisto 12820 Räyskälä	Jukka Salokannel	914-42870 914-42814	t k
Tampereen Laskuvarjokerho PL 126, 33101 Tampere 10	Harri Rauhamäki kerho	931-112597 931-655126	k
Turun Laskuvarjoureilijat Martti Vieru, Kaskenkatu 17 B 37 20700 Turku 70	Martti Vieru	921-337822 921-26474	t k
Utin Laskuvarjokerho PL 44, 45101 Kouvola 10	Esa Huusari kerho	951-76961 951-18892 951-84539	t k
Vaasan Laskuvarjokerho Hannu Takala, Hanhenkatu F 3 65370 Vaasa 37	Klaus Berg	961-268122 961-155177	t k
Varkauden Lentokerho Risto Kivisalo, Savontie 37 A 4 78300 Varkaus 30	Risto Kivisalo	972-52892	k

MUITA HYÖDYLLISIÄ OSOITTEITA
OTHER USEFUL ADDRESSES

Erkki Vaasa Ky , Elementtite 6 41160 Tikkakoski	Parachute dealer/ loft	941-751365
Ilmailuhallitus , Markku Hiedanpää PL 50, 01531 Hki-Vantaa-Lento	National Board of Aviation	090-82921 090-8292939 suora
Laskuvarjojätkärinkoulu PL 5, 45411 Utti	Paratroopers School	951-84581
Laskuvarjotarvike Ky , Matinlahti PL 26, 33721 Tampere 72	Parachute dealer/ loft	931-172616
Suomen Ilmailuliitto Eero Kausalainen Hki-Malmin lentoasema 00700 Helsinki 70	National Coach	090-378077
Suomen Laskuvarjo Oy , Jorma Öster Suursuontie 21, 00630 Helsinki 63	Parachute dealer	090-740021 ilt./evenings
Instrumentointi Oy Sarankulmankatu 20 33900 Tampere 90	Instrument loft (e.g. AOD's)	931-653400

"A good organised Boogie in Brooksville in Florida". Näin aloitti Skydiving-lehti juttunsa Tubesteak Boogeista, jotka pidettiin USA:n Floridassa. Viime talvena myös Laskuvarjourheilu oli paikalla seuraamassa mallikasta 24-way sequence työskentelyä.

Ensimmäisen kerran kyseiset boogiet järjestettiin 1981 marraskuussa, heti relatiivihyppyjen MM-kisojen jälkeen. Nuori ja lupaava energiapakkaus, Mark "Shoobi" Knutson keräsi varmoja ja kokeneita relativistejä, suunnitteli hyppyä, vuokrasi koneen ja varasi lentokentän saadakseen hyviä hyppyjä. Koko porukan runko kerättiin MM-kisojen tiimoilta. USA:sta oli mm. edustusjoukkue ((MM-kulta 8-way), Canadasta 4-miehininen (MM-hopea), Englannista 4-miehininen (MM-pronssia) jne. Siispä tasokkaita hyppyjä oli odotettavissa.

Viime talvena järjesti Shoobi kyseiset boogiet vastaavalla systeemillä. Rahavaikkeuksien takia eivät kaikki kutsutut päässeet paikalle. Kuitenkin tapahtuma kohosi edellisen vuoden tasolle. Puuttuvat henkilöt korvattiin lähes yhtä kokeneella kaartilla ja saatiin kasaan hyvä "joukkue".

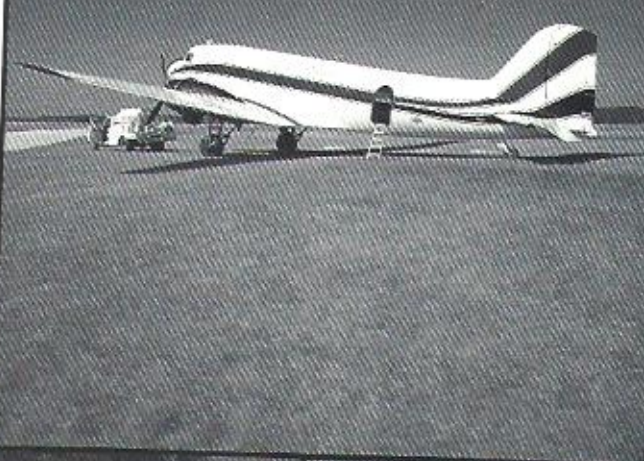
Hyppyyhin suhtauduttiin vakavuudella ja ilmassa oli todella erikoinen tunnelma.

Yleensä hyppyjä kuivaharjoiteltiin noin tunnin ja sitten hypättiin. Jokaiselle hypylle suunniteltiin vähintään 4 eri muodostelmaa joista ensimmäinen yleensä helppo ja toiset hiukan vaikeampia ja viimeinen joltain aikaisemmin tekemätöntä.

Hyvä esimerkki tästä on seuraava sarja: Star, Timantti, Snow Flake ja Donut. 24-way donut tuntuu hurjalta, vai mitä.

Tässä kuvasataa boogeista. Toivottavasti Suomessa saamme tulevaisuudessa nauttia vastaavanlaisista hypyistä. Pikapuoliin kokemusta ja tietoa löytyy, tarvitsimme vain isomman koneen ja paikan missä hypätä ilman rajoituksia.

Yleisluentoa ja hypyjen suunnittelua tehtiin myös Lennon D1 ja Taiton koulussa muun muassa Mr Douglas ja tutustuttiin D1 Lennon koulukokoukseen.

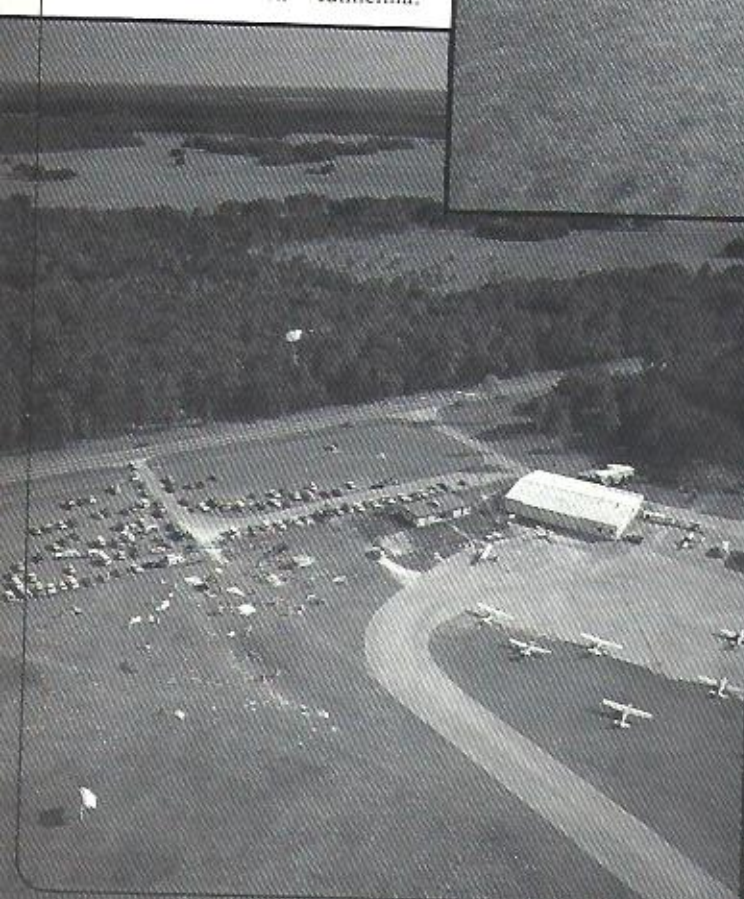
Edellisessä osastokuvassa oli hypyistä otettu kuvia, jotka otettiin kentällä ja kentän äärellä.

Hypätyt kuvat (vier.sivu) olivat melkein poikkeuksetta isoja kuvioita. Kaikilla hypyillä käytettiin pelkästään näitä boogeja varten valmistettuja hypyhaalareita, joiden värit olivat valitut aina kulloisenkin kuvion mukaan. Kyllä kelpasi ottaa kuvia.

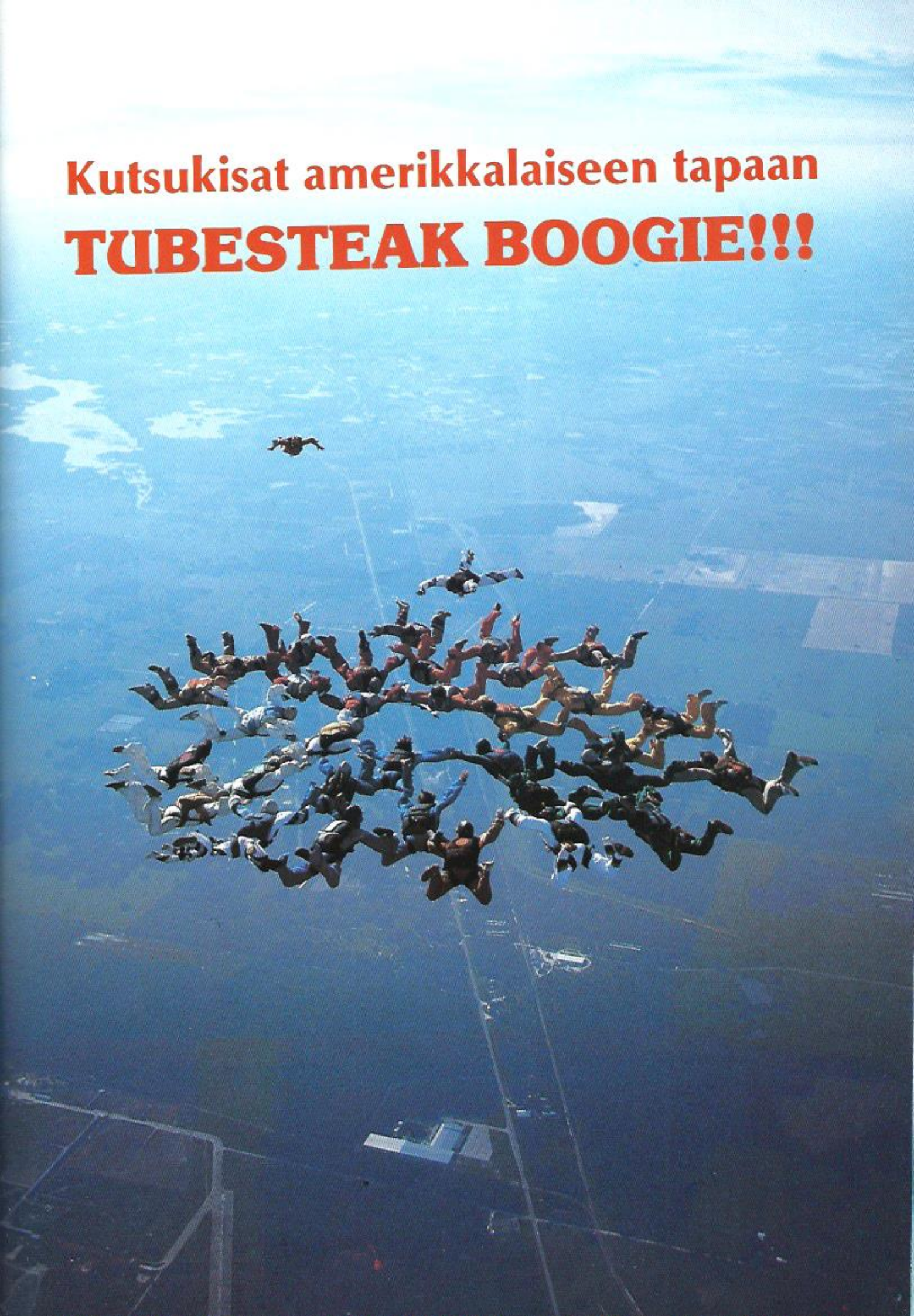
Boogie-alue ilmasta (vas.alh.). Mainittakoon, että tätäkin kuvaa otettaessa vallitsi Suomessa mukava räntäsade, joten eiköhän aleta suunnitella matkaa näihin maisemiin ensi talvena.

Hyppyjen suunnitteluun (alla) oli käytetty paljon aikaa. Homma sujui joutuisasti ja tuloksia syntyi. Kiitos myös hypääjien kokemukseen. Alle tuhannen hypyn veteraania tuskin porukasta löytyi.

LET'S
ALL
JUMP

Kutsukisat amerikkalaiseen tapaan
TUBESTEAK BOOGIE!!!

KAUSALAINEN EEPD J-85
PUOTILANT 8 D 71
00910 HELSINKI 91

VUOKRATTAVANA

Laaja valikoima hyppyfilmejä illanviettoihin, esitelmätilaisuuksiin tai muuten vain katsottavaksi. Kaikki filmit VHS sekä Betamax kaseteilla. Kymmeniä erilaisia.

SOITA JA KYSY!

MAAHANTUONTI JA MYYNTI
SUOMEN LASKUVARJO OY

BUURBUONTIE 21 · 00630 HELSINKI 63 · PUH. 90/740021